

Szczegóły rozliczenia PIT- 36 za 2019

Informacje dodatkowe dotyczące rozliczenia PIT-36 za 2019 r. w usłudze Twój e-PIT

 16.04.2024

Identyfikator podatkowy

Numer **PESEL** wpisują do zeznania osoby objęte rejestrem PESEL i które w roku podatkowym:

- nie prowadziły działalności gospodarczej,
- nie były zarejestrowanymi podatnikami podatku od towarów i usług,
- nie były płatnikami (zarówno składek na ubezpieczenia społeczne/ubezpieczenie zdrowotne, jak i podatku, np. z tytułu zatrudnienia pracownika).

Numer **NIP** wpisują osoby, które nie spełniają, chociaż jednego z powyższych warunków.

Korekta deklaracji

Prawo do skorygowania deklaracji przysługuje jeśli:

- w deklaracji występują błędy rachunkowe i oczywiste omyłki,
- wypełniono ją niezgodnie z wymaganiami lub istnieją wątpliwości, co do prawidłowości danych w niej zawartych.

Uprawnienie do skorygowania deklaracji:

- ulega zawieszeniu na czas trwania postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej - w zakresie objętym tym postępowaniem lub kontrolą,
- przysługuje nadal po zakończeniu:
 - kontroli podatkowej
 - postępowania podatkowego - w zakresie nieobjętym decyzją określającą wysokość zobowiązania podatkowego.

W przypadku korekty zeznania składanej w toku postępowania podatkowego w sprawie unikania opodatkowania, o której mowa w art. 81b § 1a Ordynacji podatkowej wraz z korektą złoży uzasadnienie przyczyn korekty.

Sposób rozliczenia

Brak miejsca zamieszkania w Polsce

Podatnicy, którzy miejsce zamieszkania dla celów podatkowych mają w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej (udokumentowane certyfikatem rezydencji), mogą – na wniosek wyrażony w zeznaniu – uzyskane w roku podatkowym przychody podlegające opodatkowaniu w Polsce zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy, opodatkować przy zastosowaniu skali podatkowej. W tym przypadku pobrany od tych przychodów zryczałtowany podatek dochodowy traktuje się na równi z pobraną przez płatnika zaliczką na podatek dochodowy.

Zasadę tę stosuje się, jeżeli istnieje podstawa prawna wynikająca z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

Opodatkowanie dochodów

Łączne opodatkowanie dochodów małżonków

Z wnioskiem o łączne opodatkowanie dochodów, o którym mowa w **art. 6 ust. 2 ustawy**, mogą wystąpić małżonkowie:

1. podlegający nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy,
2. pozostający w związku małżeńskim przez cały rok podatkowy,
3. między którymi istnieje przez cały rok podatkowy wspólność majątkowa,
4. jeżeli do żadnego z nich w roku podatkowym nie mają zastosowania przepisy:
 - art. 30c ustawy (dotyczące opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej oraz z działów specjalnych produkcji rolnej 19% stawką podatku),
 - ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym, regulujące opodatkowanie niektórych przychodów (dochodów) osób fizycznych w formie karty podatkowej, ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych lub zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów osób duchownych. Warunek ten nie dotyczy podatników, o których mowa w art. 1 pkt 2 w związku z art. 6 ust. 1a ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym, tj. podatników osiągających przychody z tytułu umowy najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze, jeżeli umowy te nie są zawierane w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej,
 - ustawy o podatku tonażowym,
 - ustawy o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych.

Jeżeli małżonkowie spełniają wszystkie z powyższych warunków, to mogą – **na wspólny wniosek** - być opodatkowani łącznie od sumy swoich dochodów (ustalonych zgodnie z art. 9 ust. 1 i 1a ustawy), po uprzednim odliczeniu, odrębnie przez każdego z małżonków, kwot określonych w art. 26 i 26h ustawy. W tym przypadku podatek określa się na imię obojga małżonków w podwójnej wysokości podatku obliczonego od połowy łącznych dochodów małżonków, z tym że do sumy tych dochodów nie wlicza się dochodów (przychodów) podlegających opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym na zasadach określonych w ustawie (np. od wygranych w grach liczbowych, dywidend, odsetek od lokat bankowych, itp.). Powyższa zasada obliczania podatku ma zastosowanie również w sytuacji, gdy jeden z małżonków w roku podatkowym nie uzyskał przychodów ze źródeł, z których dochód jest opodatkowany przy zastosowaniu skali podatkowej, lub osiągnął dochody w wysokości niepowodującej obowiązku zapłaty podatku.

Wniosek o łączne opodatkowanie dochodów może być wyrażony przez jednego z małżonków. Wyrażenie wniosku przez jednego z małżonków traktuje się na równi ze złożeniem przez niego oświadczenia o upoważnieniu go przez jego współmałżonka do złożenia wniosku o łączne opodatkowanie ich dochodów. **Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 6 ust. 2a ustawy).**

Opodatkowanie w sposób przewidziany dla wdów i wdowców

Z wnioskiem o łączne opodatkowanie w sposób przewidziany dla wdów i wdowców może wystąpić podatnik, który:

1. zawarł związek małżeński przed rozpoczęciem roku podatkowego, a jego małżonek zmarł w trakcie roku podatkowego,
2. pozostawał w związku małżeńskim przez cały rok podatkowy, a jego małżonek zmarł po upływie roku podatkowego przed złożeniem zeznania podatkowego, i jeżeli ani do podatnika, ani do jego małżonka w roku podatkowym nie mają zastosowania przepisy:
 - art. 30c ustawy (dotyczące opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej oraz z działów specjalnych produkcji rolnej 19% stawką podatku),
 - ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym, regulujące opodatkowanie niektórych przychodów (dochodów) osób fizycznych w formie karty podatkowej, ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych lub zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów osób duchownych. Warunek ten nie dotyczy podatników, o których mowa w art. 1 pkt 2 w związku z art. 6 ust. 1a ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym, tj. podatników osiągających przychody z tytułu umowy najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze, jeżeli umowy te nie są zawierane w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej,
 - ustawy o podatku tonażowym,
 - ustawy o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych.

Do podatników, którzy spełniają powyższe warunki i złożyli wniosek o opodatkowanie w sposób przewidziany dla wdów i wdowców, stosuje się sposób opodatkowania wskazany w art. 6 ust. 2 ustawy, tj. podatek określa się w podwójnej wysokości podatku obliczonego od połowy łącznych dochodów małżonków (ustalonych zgodnie z art. 9 ust. 1 i 1a ustawy), po uprzednim odliczeniu kwot, o których mowa w art. 26 i 26h ustawy, z tym że do dochodów tych nie wlicza się dochodów (przychodów) podlegających opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym na zasadach określonych w ustawie (np. od wygranych w grach liczbowych, dywidend, odsetek od lokat bankowych, itp.). Powyższa reguła ma zastosowanie również w sytuacji, gdy jeden z małżonków w roku podatkowym nie uzyskał przychodów ze źródeł, z których dochód opodatkowany jest przy zastosowaniu skali podatkowej, lub osiągnął dochód w wysokości niepowodującej obowiązku zapłaty podatku.

Opodatkowanie dochodów osoby samotnie wychowującej dzieci

Z wnioskiem o określenie podatku w sposób przewidziany dla osób samotnie wychowujących dzieci może wystąpić rodzic lub opiekun prawny, podlegający nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, będący panną, kawalerem, wdową, wdowcem, rozwódką, rozwodnikiem albo osobą, w stosunku do której sąd orzekł separację w rozumieniu odrębnych przepisów, lub osobą pozostającą w związku małżeńskim, jeżeli jej małżonek został pozbawiony praw rodzicielskich lub odbywa karę pozbawienia wolności, pod warunkiem, że ten rodzic lub opiekun w roku podatkowym łącznie spełniał warunki określone w ustawie, tj.:

1. samotnie wychowywał dzieci:

- małoletnie,
- bez względu na ich wiek, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymywały zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną,
- do ukończenia 25 roku życia uczące się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty, przepisach o szkolnictwie wyższym i nauce lub w przepisach regulujących system oświatowy lub szkolnictwo wyższe obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie, jeżeli w roku podatkowym nie uzyskały dochodów podlegających opodatkowaniu przy zastosowaniu skali podatkowej lub zgodnie z art. 30b lub uzyskały przychody zwolnione od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy, w łącznej wysokości przekraczającej kwotę 3 089 zł, z wyjątkiem renty rodzinnej,

2. ani do tego rodzica lub opiekuna, ani do jego dziecka w roku podatkowym nie mają zastosowania przepisy:

- art. 30c ustawy (dotyczące opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej oraz z działów specjalnych produkcji rolnej 19% stawką podatku),
- ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym, regulujące opodatkowanie niektórych przychodów (dochodów) osób fizycznych w formie karty podatkowej, ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych lub zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów osób duchownych. Warunek ten nie dotyczy podatników, o których mowa w art. 1 pkt 2 w związku z art. 6 ust. 1a ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym, tj. podatników osiągających przychody z tytułu umowy najmu, podnajmu, dzierżawy, poddzierżawy lub innych umów o podobnym charakterze, jeżeli umowy te nie są zawierane w ramach prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej,
- ustawy o podatku tonażowym,
- ustawy o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych.

Osoba samotnie wychowująca dzieci spełniająca powyższe warunki może – **na swój wniosek** – określić podatek w podwójnej wysokości podatku obliczonego od połowy swoich dochodów, z tym że do dochodów osoby samotnie wychowującej dzieci nie wlicza się dochodów (przychodów) podlegających opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym na zasadach określonych w ustawie (np. od wygranych w grach liczbowych, dywidend, odsetek od lokat bankowych, itp.) oraz nie dolicza się dochodów uzyskanych przez pełnoletnie dziecko. **Pełnoletnie dziecko, które w roku podatkowym uzyskało dochody podlegające opodatkowaniu jest obowiązane do samodzielnego złożenia zeznania podatkowego o wysokości dochodów osiągniętych od dnia uzyskania pełnoletniości bez względu na ich wysokość.**

Powyższe zasady i sposób opodatkowania dochodów małżonków, odpowiednio osób samotnie wychowujących dzieci, mają zastosowanie również do:

1. małżonków, którzy mają miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej,
2. małżonków, z których jeden podlega nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Rzeczypospolitej Polskiej a drugi ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej,
3. osób samotnie wychowujących dzieci, które mają miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej,

jeżeli osiągnęli podlegające opodatkowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przychody w wysokości stanowiącej łącznie co najmniej 75% całkowitego przychodu osiągniętego przez oboje małżonków (osobę samotnie wychowującą dzieci) w danym roku podatkowym i udokumentowali certyfikatem rezydencji miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

W przypadku ww. osób warunkiem uprawniającym do opodatkowania dochodów w sposób przewidziany dla małżonków, wdów i wdowców albo dla osób samotnie wychowujących dzieci jest istnienie podstawy prawnej wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

Na żądanie organów podatkowych małżonkowie, odpowiednio osoby samotnie wychowujące dzieci, są obowiązani udokumentować wysokość całkowitych przychodów osiągniętych w danym roku podatkowym, przedstawiając zaświadczenie wydane przez właściwy organ podatkowy innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo Konfederacji Szwajcarskiej, w którym osoby te mają miejsce zamieszkania dla celów podatkowych, lub inny dokument potwierdzający wysokość całkowitych przychodów osiągniętych w danym roku podatkowym.

Wybór opodatkowania przewidziany w art. 29 ust. 4 ustawy

Podatnicy, którzy miejsce zamieszkania dla celów podatkowych mają w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej (udokumentowane certyfikatem rezydencji), mogą – na wniosek wyrażony w zeznaniu – uzyskane w roku podatkowym przychody podlegające opodatkowaniu w Polsce zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy, opodatkować przy zastosowaniu skali podatkowej. W tym przypadku pobrany od tych przychodów zryczałtowany podatek dochodowy traktuje się na równi z pobraną przez płatnika zaliczką na podatek dochodowy.

Zasadę tę stosuje się, jeżeli istnieje podstawa prawna wynikająca z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

Składki

Składki społeczne

Odliczeniu podlegają składki na ubezpieczenia społeczne określone w przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300, z późn. zm.):

- potrącone w roku podatkowym przez płatnika ze środków podatnika na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz na ubezpieczenie chorobowe, z tym że w przypadku podatników osiągających przychody z tytułu członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną, tylko w części obliczonej od przychodu podlegającego opodatkowaniu; kwota składek potrąconych przez płatnika jest wykazywana w informacji PIT-11,
- zapłacone w roku podatkowym bezpośrednio na własne ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe podatnika oraz osób z nim współpracujących, jeżeli nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów,

Odliczeniu podlegają również składki zapłacone w roku podatkowym ze środków podatnika na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne podatnika lub osób z nim współpracujących, zgodnie z przepisami dotyczącymi obowiązkowego ubezpieczenia społecznego obowiązującymi w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub w Konfederacji Szwajcarskiej. Warunkiem odliczenia tych składek jest istnienie podstawy prawnej wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym podatnik opłacał składki na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne.

Nie podlegają odliczeniu od dochodu składki na ubezpieczenia społeczne:

- odliczone od dochodów opodatkowanych na zasadach określonych w art. 30c ustawy,
- odliczone od przychodów na podstawie przepisów ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym,
- zaliczone do kosztów uzyskania przychodów,
- zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie,
- których podstawę wymiaru stanowi dochód (przychód) zwolniony od podatku na podstawie ustawy (w tym na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy) oraz dochód, od którego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku,
- których podstawę wymiaru stanowi dochód (przychód) zwolniony od podatku na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
- zapłacone i odliczone w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, lub w Konfederacji Szwajcarskiej od dochodu (przychodu) albo podatku osiągniętego w tym państwie, albo od podatku na podstawie art. 27b ust. 1 pkt 2 ustawy.

Kwotę wydatków z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne ustala się na podstawie dokumentów stwierdzających ich poniesienie.

Kwoty składek na ubezpieczenia społeczne wyrażone w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia wydatku.

Uwaga! Nie podlegają odliczeniu składki zapłacone od przychodów, które są wolne od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy (ulga dla młodych).

Oznacza to, że podatnicy, którzy korzystają ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy, globalną kwotę zapłaconych składek pomniejszają o tę ich część, która przypada na przychody zwolnione.

Informacja dla podatników, którzy uzyskali przychody zwolnione od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy (wykazane w części D zeznania)

Jeżeli przychody wykazane w części D zeznania PIT-36 stanowią podstawę wymiaru składek, które nie podlegają odliczeniu, podatnik (odpowiednio małżonek), globalną kwotę zapłaconych składek (w tym wykazywaną przez płatnika) pomniejsza o tę ich część, która przypada na przychody wykazane w części D zeznania. Kwotę pomniejszenia ustala się w następujący sposób:

- **dotyczy podatników, którzy uzyskali wyłącznie przychody ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych**
Należy zsumować kwoty z poz. 59, 63 i 68 – podatnik, odpowiednio kwoty z poz. 60, 120 i 125 – małżonek, a następnie ustalić udział procentowy przychodów zwolnionych w obliczonej sumie, czyli w przypadku podatnika udział kwoty z poz. 59 w sumie kwot z poz. 59, 63 i 68, a w przypadku małżonka udział kwoty z poz. 60 w sumie kwot z poz. 60, 120 i 125. Tak ustalony udział odpowiada tej części zapłaconych składek, która pomniejsza globalną kwotę zapłaconych składek (w tym wykazywaną przez płatnika w poz. 69, 70 i 71 informacji PIT-11(25)).
- **dotyczy podatników, którzy uzyskali wyłącznie przychody z umów zlecenia, o których mowa w art. 13 pkt 8 ustawy**
Należy zsumować kwoty z poz. 61 i 89 – podatnik, odpowiednio kwoty z poz. 62 i 146 – małżonek, a następnie ustalić udział procentowy przychodów zwolnionych w obliczonej sumie, czyli w przypadku podatnika udział kwoty z poz. 61 w sumie kwot z poz. 61 i 89, a w przypadku małżonka udział kwoty z poz. 62 w sumie kwot z poz. 62 i 146. Tak ustalony udział odpowiada tej części zapłaconych składek, która pomniejsza globalną kwotę zapłaconych składek (w tym wykazywaną przez płatnika w poz. 69, 70 i 71 informacji PIT-11(25)).
- **dotyczy podatników, którzy uzyskali dwa rodzaje przychodów, tj. ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych oraz z umów zlecenia**
Należy zsumować kwoty z poz. 59, 61, 63, 68 i 89 podatnik, odpowiednio kwoty z poz. 60, 62, 120, 125 i 146 małżonek, a następnie ustalić udział procentowy przychodów zwolnionych w obliczonej sumie, czyli w przypadku podatnika udział sumy kwot z poz. 59 i 61 w sumie kwot z poz. 59, 61, 63, 68 i 89, a w przypadku małżonka udział sumy kwot z poz. 60 i 62 w sumie kwot z poz. 60, 62, 120, 125 i 146. Tak ustalony udział odpowiada tej części zapłaconych składek, która pomniejsza globalną kwotę zapłaconych składek (w tym wykazywaną przez płatnika w poz. 69, 70 i 71 informacji PIT-11(25)).
- **dotyczy pozostałych podatników, w tym osób, które wysokości pomniejszenia z tytułu zapłaconych składek od przychodów wykazanych w części D zeznania (niepodlegających odliczeniu) nie mogą ustalić w oparciu o posiadane dokumenty**
Należy ustalić udział sumy kwot z poz. 59 i 61 w sumie kwot z poz. 59, 61 i 116, a w przypadku małżonka udział sumy kwot z poz. 60 i 62 w sumie kwot z poz. 60, 62 i 173. Tak ustalony udział odpowiada tej części zapłaconych składek, która pomniejsza globalną kwotę zapłaconych składek (w tym wykazywaną przez płatnika w poz. 69, 70 i 71 informacji PIT-11(25)).

Składki zdrowotne

Odliczeniu od podatku podlegają składki na ubezpieczenie zdrowotne, określone w art. 27b ustawy, tj.:

1. składki na ubezpieczenie zdrowotne, o których mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.):
 - opłacone w roku podatkowym bezpośrednio przez podatnika zgodnie z przepisami tej ustawy,

- pobrane w roku podatkowym przez płatnika zgodnie z przepisami o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych; kwota składek pobranych przez płatnika (do wysokości 7,75% podstawy jej wymiaru) jest wykazywana w informacji od płatnika;
2. składki zapłacone w roku podatkowym ze środków podatnika na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne podatnika lub osób z nim współpracujących, zgodnie z przepisami dotyczącymi obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego obowiązującymi w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, lub w Konfederacji Szwajcarskiej.

Nie podlegają odliczeniu od podatku składki na ubezpieczenie zdrowotne:

- odliczone, na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 43, z późn. zm.),
- odliczone od podatku obliczonego zgodnie z art. 30c ustawy,
- których podstawę wymiaru stanowi dochód (przychód) zwolniony od podatku na podstawie ustawy (w tym na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy) oraz dochód, od którego na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Odliczenie na podstawie art. 27b ust. 1 pkt 2 ustawy (tzw. składki zagraniczne), stosuje się, **pod warunkiem że:**

1. podstawą wymiaru tych składek nie jest dochód (przychód) zwolniony od podatku na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
2. składka na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne zapłacona w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub w Konfederacji Szwajcarskiej nie została odliczona od dochodu (przychodu) albo podatku w tym państwie, albo nie została odliczona na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 2a ustawy,
3. istnieje podstawa prawna wynikająca z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym podatnik opłacał składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne.

Kwota składki na ubezpieczenie zdrowotne, o którą zmniejsza się podatek, nie może przekroczyć 7,75% podstawy wymiaru tej składki (dotyczy to zarówno składek krajowych jak i zagranicznych).

Kwotę wydatków z tytułu składki na ubezpieczenie zdrowotne ustala się na podstawie dokumentów stwierdzających ich poniesienie.

Kwoty składek na ubezpieczenie zdrowotne wyrażone w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia wydatku.

Uwaga! Nie podlegają odliczeniu składki zapłacone od przychodów, które są wolne od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy (ulga dla młodych).

Oznacza to, że podatnicy, którzy korzystają ze zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy, globalną kwotę zapłaconych składek pomniejszają o tę ich część, która przypada na przychody zwolnione.

Informacja dla podatników, którzy uzyskali przychody zwolnione od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy (wykazane w części D zeznania)

Jeżeli przychody wykazane w części D zeznania PIT-36 stanowią podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne, które nie podlegają odliczeniu, podatnik (odpowiednio małżonek), globalną kwotę zapłaconych składek pomniejszając o tę ich część, która przypada na przychody wykazane w części D zeznania. Kwotę pomniejszenia ustala się w następujący sposób:

- **dotyczy podatników, którzy uzyskali jedynie przychody ze stosunku pracy (stosunków pokrewnych)**
Należy zsumować kwoty z poz. 59, 63 i 68 podatnik, odpowiednio kwoty z poz. 60, 120 i 125 małżonek, a następnie ustalić udział procentowy przychodów zwolnionych w obliczonej sumie, czyli w przypadku podatnika udział kwoty z poz. 59 w sumie kwot z poz. 59, 63 i 68, a w przypadku małżonka udział kwoty z poz. 60 w sumie kwot z poz. 60, 120 i 125. Tak ustalony udział odpowiada tej części zapłaconych składek, która pomniejsza globalną kwotę zapłaconych składek (w tym wykazywaną przez płatnika w poz. 72, 73 i 74 informacji PIT-11(25)).
- **dotyczy podatników, którzy uzyskali jedynie przychody z umów zlecenia, o których mowa w art. 13 pkt 8 ustawy**
Należy zsumować kwoty z poz. 61 i 89 podatnik, odpowiednio kwoty z poz. 62 i 146 małżonek, a następnie ustalić udział procentowy przychodów zwolnionych w obliczonej sumie, czyli w przypadku podatnika udział kwoty z poz. 61 w sumie kwot z poz. 61 i 89, a w przypadku małżonka udział kwoty z poz. 62 w sumie kwot z poz. 62 i 146. Tak ustalony udział odpowiada tej części zapłaconych składek, która pomniejsza globalną kwotę zapłaconych składek (w tym wykazywaną przez płatnika w poz. 72, 73 i 74 informacji PIT- 11(25)).
- **dotyczy podatników, którzy uzyskali dwa rodzaje przychodów, tj. ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych oraz z umów zlecenia**
Należy zsumować kwoty z poz. 59, 61, 63, 68 i 89 podatnik, odpowiednio kwoty z poz. 60, 62, 120, 125 i 146 małżonek, a następnie ustalić udział procentowy przychodów zwolnionych w obliczonej sumie, czyli w przypadku podatnika udział sumy kwot z poz. 59 i 61 w sumie kwot z poz. 59, 61, 63, 68 i 89, a w przypadku małżonka udział sumy kwot z poz. 60 i 62 w sumie kwot z poz. 60, 62, 120, 125 i 146. Tak ustalony udział odpowiada tej części zapłaconych składek, która pomniejsza globalną kwotę zapłaconych składek (w tym wykazaną przez płatnika w poz. 72, 73 i 74 informacji PIT-11(25)).
- **dotyczy pozostałych podatników, w tym osób, które wysokości pomniejszenia z tytułu zapłaconych składek od przychodów wykazanych w części D zeznania (niepodlegających odliczeniu) nie mogą ustalić w oparciu o posiadane dokumenty**
Należy ustalić udział sumy kwot z poz. 59 i 61 w sumie kwot z poz. 59, 61 i 116, a w przypadku małżonka udział sumy kwot z poz. 60 i 62 w sumie kwot z poz. 60, 62 i 173. Tak ustalony udział odpowiada tej części zapłaconych składek, która pomniejsza globalną kwotę zapłaconych składek (w tym wykazywaną przez płatnika w poz. 72, 73 i 74 informacji PIT 11(25) oraz poz. 43 PIT-40A i PIT-11A).

Przychody i koszty uzyskania przychodów

Wynagrodzenie ze stosunku pracy

Przychodami ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku podatkowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze, w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne

kwoty, niezależnie od tego czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika przez zakład pracy, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

50% koszty uzyskania przychodów z tytułu wynagrodzeń z umowy o pracę, w tym praw autorskich

Za 2019 r. zryczałtowane koszty kwotowe, o których mowa w art. 22 ust. 2 ustawy, wynoszą nie więcej niż:

- 1 751 zł 25 gr (111 zł 25 gr za miesiące od stycznia do września oraz 250 zł za miesiące od października do grudnia), w przypadku gdy podatnik uzyskiwał przychody z tytułu jednego stosunku pracy i stosunków pokrewnych.
- 2 626 zł 54 gr w przypadku gdy podatnik uzyskiwał przychody równocześnie z więcej niż jednego stosunku pracy i stosunków pokrewnych,
- 2 151 zł 54 gr (139 zł 06 gr za miesiące od stycznia do września oraz 300 zł za miesiące od października do grudnia), w przypadku gdy miejsce stałego lub czasowego zamieszkania podatnika w roku podatkowym było położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a podatnik nie uzyskiwał dodatku za rozłąkę lub nie otrzymywał zwrotu kosztów dojazdu (z wyjątkiem, gdy zwrócone koszty zostały zaliczone do przychodów podlegających opodatkowaniu),
- 3 226 zł 92 gr w przypadku gdy podatnik uzyskiwał przychody równocześnie z więcej niż jednego stosunku pracy i stosunków pokrewnych, a miejsce stałego lub czasowego zamieszkania podatnika było położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a podatnik nie uzyskiwał dodatku za rozłąkę lub nie otrzymywał zwrotu kosztów dojazdu (z wyjątkiem, gdy zwrócone koszty zostały zaliczone do przychodów podlegających opodatkowaniu).

Jeżeli roczne zryczałtowane koszty kwotowe, o których mowa w art. 22 ust. 2 ustawy, są niższe od wydatków na dojazd do zakładu lub zakładów pracy środkami transportu autobusowego, kolejowego, promowego lub komunikacji miejskiej, w zeznaniu koszty te mogą być przyjęte przez pracownika - zamiast wyżej wymienionych - w wysokości wydatków faktycznie poniesionych, udokumentowanych wyłącznie imiennymi biletami okresowymi (art. 22 ust. 11 ustawy). Powyższej zasady nie stosuje się w przypadku, gdy pracownik otrzymywał zwrot kosztów dojazdu (z wyjątkiem, gdy zwrócone koszty zostały zaliczone do przychodów podlegających opodatkowaniu).

W przypadku zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy (ulga dla młodych), roczne zryczałtowane koszty kwotowe oraz faktycznie poniesione stosuje się w wysokości nieprzekraczającej kwoty przychodów ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych, która podlega opodatkowaniu.

Podatnikowi uzyskującemu przychody ze stosunku pracy i korzystającemu w stosunku do tych przychodów z praw autorskich lub z praw pokrewnych w rozumieniu odrębnych przepisów, przysługują 50% koszty uzyskania przychodów. Koszty te oblicza się od przychodu pomniejszonego o potrącone w danym miesiącu przez płatnika - ze środków podatnika - składki na ubezpieczenia społeczne wymienione w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy, których podstawę wymiaru stanowi ten przychód.

Roczne 50% koszty uzyskania przychodów ze wszystkich tytułów określonych w art. 22 ust. 9 pkt 1-3 ustawy nie mogą przekroczyć kwoty 85 528 zł.

W przypadku zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy (ulga dla młodych), suma łącznych kosztów uzyskania przychodów ze wszystkich tytułów określonych w art. 22 ust. 9 pkt 1-3 ustawy, oraz przychodów zwolnionych od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148, nie może w roku podatkowym przekroczyć kwoty 85 528 zł.

Jeżeli koszty faktycznie poniesione były wyższe niż wynikające z zastosowania 50% normy procentowej (z limitem rocznym wynoszącym 85 528 zł), wówczas podatnik (odpowiednio małżonek) może przyjąć koszty w wysokości faktycznie poniesionych i udokumentowanych wydatków (art. 22 ust. 10 i 10a ustawy).

50% koszty uzyskania przychodów, o których mowa w art. 22 ust. 9 pkt 3 ustawy, dotyczą wyłącznie przychodów z tytułu:

1. działalności twórczej w zakresie architektury, architektury wnętrz, architektury krajobrazu, inżynierii budowlanej, urbanistyki, literatury, sztuk plastycznych, wzornictwa przemysłowego, muzyki, fotografii, twórczości audialnej i audiowizualnej, programów komputerowych, gier komputerowych, teatru, kostiumografii, scenografii, reżyserii, choreografii, lutnictwa artystycznego, sztuki ludowej oraz dziennikarstwa;
2. działalności artystycznej w dziedzinie sztuki aktorskiej, estradowej, tanecznej i cyrkowej oraz w dziedzinie dyrygentury, wokalistyki i instrumentalistyki;
3. produkcji audialnej i audiowizualnej;
4. działalności publicystycznej;
5. działalności muzealniczej w dziedzinie wystawienniczej, naukowej, popularyzatorskiej, edukacyjnej oraz wydawniczej;
6. działalności konserwatorskiej;
7. prawa zależnego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1231, z późn. zm.), do opracowania cudzego utworu w postaci tłumaczenia;
8. działalności badawczo-rozwojowej, naukowej, naukowo-dydaktycznej, badawczej, badawczo-dydaktycznej oraz prowadzonej w uczelni działalności dydaktycznej.

Dochody z zagranicy

Jeżeli uzyskałeś dochody poza granicami Polski musisz pamiętać, że także one podlegają opodatkowaniu.

Zatem jeśli pracowałeś za granicą lub pracowałeś w Polsce, ale twoje wynagrodzenie ponoszone było przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce, musisz wykazać to wynagrodzenie razem z pozostałymi przychodami z danego roku podatkowego i rozliczyć je w zeznaniu podatkowym PIT-36, do którego musisz również dołączyć załącznik PIT/ZG. W załączniku PIT/ ZG należy wykazać dochody z zagranicy oraz podatek zapłacony za granicą, rozliczane w danym zeznaniu podatkowym. Załącznik składa się odrębnie dla każdego państwa uzyskania dochodu. Pamiętaj, że w zeznaniu tym zobowiązany jesteś uwzględnić wszystkie przychody z zagranicy, niezależnie od źródeł ich uzyskania.

Sam fakt posiadania polskiego obywatelstwa nie oznacza, że jesteś zobowiązany do zapłaty podatku w Polsce. O tym decyduje przede wszystkim rezydencja podatkowa. Jeżeli posiadasz polską rezydencję podatkową podlegasz nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu. Nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu podlegają osoby mające miejsce zamieszkania na terytorium Polski.

Za taką osobę uważa się osobę fizyczną, która na terytorium Polski:

- posiada centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) lub
- przebywa na terytorium Polski dłużej niż 183 dni w roku podatkowym.

Wówczas podlega ona obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł swoich przychodów.

Wystarczy spełnić jedno z wymienionych kryteriów, aby zostać uznanym za polskiego rezydenta podatkowego.

Jeżeli powyższe nie ma zastosowania do Ciebie podlegasz ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, czyli jesteś tzw. nierezydentem. W takim przypadku powinieneś rozliczyć się w Polsce jedynie z takich dochodów (przychodów), które uzyskałeś na terytorium Polski.

Posiadając nieograniczony obowiązek podatkowy masz obowiązek opodatkowania całości swoich dochodów, czyli również tych uzyskanych poza granicami Polski, nawet w przypadku dochodów z najmu, dzierżawy czy prowadzonej działalności gospodarczej.

Sposób opodatkowania dochodów zagranicznych uzależniony jest od tego, czy z krajem, w którym uzyskałeś dochód, Polska zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania.

W zawartych przez Polskę umowach występują dwie metody unikania podwójnego opodatkowania:

- metoda wyłączenia z progresją,
- metoda proporcjonalnego odliczenia.

W przypadku, gdy dochód został uzyskany w państwie, z którym Polska nie zawarła umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, stosowana jest metoda proporcjonalnego odliczenia.

Metoda wyłączenia z progresją

Metoda wyłączenia z progresją oznacza, że w Polsce wyłącza się z podstawy opodatkowania dochód osiągnięty za granicą, zwolniony z opodatkowania na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Jednak dla ustalenia stawki podatku od pozostałego dochodu – podlegającego opodatkowaniu w Polsce – stosuje się stawkę podatku właściwą dla całego dochodu, tzn. łącznie z dochodem osiągniętym za granicą.

Metodę wyłączenia z progresją przewidują m.in. umowy zawarte z: Albanią, Belgią, Chinami, Chorwacją, Cyprzem, Czechami, Danią, Estonią, Finlandią, Francją, Grecją, Hiszpanią, Indonezją, Irlandią, Japonią, Kanadą, Kuwejtem, Litwą, Łotwą, Niemcami, Norwegią, Portugalią, Republiką Południowej Afryki, Rumunią, Słowacją, Szwecją, Tunezją, Turcją, Ukrainą, Wielką Brytanią oraz Włochami. Przy zastosowaniu metody wyłączenia z progresją podatnik ma obowiązek złożenia zeznania rocznego, jeżeli:

- osiągnie inne dochody podlegające opodatkowaniu w Polsce według skali podatkowej;
- będzie chciał skorzystać z preferencyjnego rozliczenia rocznego, tzn. złożyć zeznanie łącznie z małżonkiem lub opodatkować dochody w sposób przewidziany dla osób samotnie wychowujących dzieci.

Przykład rozliczenia przy zastosowaniu metody wyłączenia z progresją:

1. dochód uzyskany w Polsce = 20 000,00 zł
2. dochód uzyskany za granicą = 30 000,00 zł
3. razem dochód (1+2) = 50 000,00 zł
4. podatek polski wg skali podatkowej od 50 000 zł = 8 326,70 zł
5. stopa procentowa (4:3)= 16,65%
6. podatek do zapłacenia w Polsce: $16,65\% \times 20\,000\text{ zł} = 3\,330,00\text{ zł}$ minus zaliczki wpłacone w Polsce

Metoda odliczenia proporcjonalnego

Metoda odliczenia proporcjonalnego oznacza, że dochód osiągany za granicą jest opodatkowany w Polsce, ale od należnego podatku odlicza się podatek zapłacony za granicą. Odliczenie to możliwe jest tylko do wysokości podatku przypadającego proporcjonalnie na dochód uzyskany w obcym państwie. Metodę odliczenia proporcjonalnego przewiduje się m.in. w umowach zawartych z: Austrią, Holandią, Kazachstanem, Rosją, Słowenią i Stanami Zjednoczonymi. Przy zastosowaniu metody odliczenia proporcjonalnego obowiązek wykazania w zeznaniu rocznym dochodu uzyskanego za granicą istnieje zawsze bez względu na to, czy oprócz dochodów z zagranicy podatnik uzyskał inne dochody opodatkowane w Polsce według skali podatkowej.

Przykład rozliczenia przy zastosowaniu metody proporcjonalnego odliczenia:

1. dochód uzyskany w Polsce = 30 000,00 zł
2. dochód uzyskany za granicą = 20 000,00 zł
3. podatek zapłacony za granicą = 5000,00 zł
4. razem dochód (a+b) = 50 000,00 zł
5. podatek polski wg skali podatkowej od 50 000 zł = 8 326,70 zł
6. podatek zagraniczny do odliczenia od podatku polskiego: $8\,326,70\text{ zł} \times 20\,000\text{ zł} : 50\,000\text{ zł} = 3\,330,68\text{ zł}$
7. podatek do zapłacenia w Polsce: $8\,326,70\text{ zł} - 3\,330,68\text{ zł} = 4\,996,02\text{ zł}$ minus zaliczki wpłacone w Polsce

Wynika z tego, że obowiązek złożenia w Polsce zeznania podatkowego nie powstaje jedynie w przypadku, gdy podatnik uzyskał dochód z państwa, z którym obowiązująca umowa przewiduje, jako metodę unikania podwójnego opodatkowania, metodę wyłączenia z progresją i nie uzyskał on w tym samym roku podatkowym innego dochodu podlegającego opodatkowaniu w Polsce według skali podatkowej (jeżeli nie korzysta z rozliczenia wspólnego z małżonkiem lub opodatkowania w sposób przewidziany dla osób samotnie wychowujących dzieci). W każdym innym przypadku osoba osiągająca dochody z zagranicy, zamieszkała w Polsce, będzie mieć obowiązek rozliczenia się w polskim urzędzie skarbowym.

Listę umów o unikaniu podwójnego opodatkowania znajdziesz [w zakładce Wykaz umów o unikaniu podwójnego opodatkowania](#).

W związku z wejściem w życie Konwencji wielostronnej MLI, w odniesieniu do dochodów z tytułu pracy najemnej od dnia 1 stycznia 2019 r. obecnie obowiązująca metoda wyłączenia z progresją zostanie zastąpiona metodą odliczenia proporcjonalnego w umowach z Austrią i Słowenią. Zmiana ta powoduje obowiązek rozliczenia w Polsce dochodów z tytułu pracy najemnej za granicą w każdej sytuacji (również gdy podatnik nie uzyskał innych dochodów podlegających opodatkowaniu w Polsce według skali podatkowej). Sam

fakt złożenia zeznania nie oznacza automatycznie obowiązku zapłaty podatku w Polsce. Podatnik ma bowiem możliwość skorzystania z ulgi, o której mowa w art. 27g ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (ulga abolicyjna). Ostateczna wysokość podatku płaconego w Polsce od tych dochodów będzie zatem taka sama jak przy zastosowaniu metody wyłączenia z progresją.

Ustalenie dochodu do opodatkowania

Sposób obliczania dochodu do opodatkowania jest taki sam bez względu na kraj uzyskania wynagrodzenia za pracę najemną oraz na zastosowaną metodę zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu. Przychód osiągnięty za granicą należy pomniejszyć za każdy dzień pobytu za granicą, w którym podatnik pozostawał w stosunku służbowym, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczym stosunku pracy o kwotę odpowiadającą 30% równowartości diety z tytułu podróży służbowej za granicą. Wysokość diety uzależniona jest od docelowego kraju podróży. Kwoty diet określone są w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej. Pomniejszone o diety z tytułu podróży służbowej przychody przelicza się na złote według kursu średniego walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu. Kwoty uprawniające do odliczenia od dochodu, podstawy obliczenia podatku lub obniżenia podatku, wydatki oraz podatek, wyrażone w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia wydatku lub zapłaty podatku. Od tak obliczonego przychodu (przeliczonego na złote) odejmuje się przysługujące koszty uzyskania przychodów (osobie uzyskującej dochody ze stosunku pracy przysługują zryczałtowane koszty uzyskania przychodów określone w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych).

Odliczenia od dochodu

Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych dochód ulega obniżeniu o kwotę potrąconych bądź zapłaconych składek na ubezpieczenia społeczne określonych w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych. Odliczeniu podlegają również składki zapłacone do zagranicznych systemów obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w krajach członkowskich UE lub w innym państwie należącym do EOG (Europejski Obszar Gospodarczy) lub w Konfederacji Szwajcarskiej. Jeżeli w zeznaniu rocznym podatnik wykaże dochód do opodatkowania, może skorzystać również z innych odliczeń od dochodu, np.:

- darowizn
- wydatków rehabilitacyjnych.

Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych określa warunki, których spełnienie jest konieczne do skorzystania z odliczeń.

Dochód po odliczeniach stanowi podstawę opodatkowania. Podstawę opodatkowania zaokrągla się do pełnych złotych i oblicza od niej podatek według obowiązującej w danym roku skali podatkowej oraz z uwzględnieniem zasad opisanych powyżej (przykłady powyżej).

Odliczenia od podatku

Podatek dochodowy w pierwszej kolejności ulega obniżeniu o kwotę pobranej bądź opłaconej składki na ubezpieczenie zdrowotne. Odliczenie to nie może jednak przekroczyć 7,75% podstawy wymiaru składki. Odliczeniu podlegają składki, o których mowa w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz składki zapłacone do zagranicznych systemów obowiązkowych ubezpieczeń zdrowotnych w krajach członkowskich UE lub w innym państwie należącym do EOG lub w Konfederacji Szwajcarskiej. Obniżenie podatku o składkę zapłaconą ze środków podatnika na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne, zgodnie z przepisami dotyczącymi obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego obowiązującymi w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, lub w Konfederacji Szwajcarskiej stosuje się, pod warunkiem że:

- nie dotyczy składki, której podstawą wymiaru jest dochód (przychód) zwolniony od podatku na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska;
- składka na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne zapłacona w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub w Konfederacji Szwajcarskiej nie została odliczona od dochodu (przychodu) albo podatku w tym państwie albo nie została odliczona na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 2a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych;
- istnieje podstawa prawna wynikająca z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym podatnik opłacał składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne.

Ponadto od podatku dochodowego, pomniejszonego o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, podatnik ma prawo odliczyć np.:

- wydatki na systematyczne oszczędzanie w kasie mieszkaniowej – w ramach tzw. praw nabytych
- ulgę na dzieci.

Dodatkowo podatnik uzyskujący przychody z tytułu:

- pracy najemnej wykonywanej za granicą,
- z działalności wykonywanej osobiście oraz
- z praw majątkowych w zakresie praw autorskich i praw pokrewnych w rozumieniu odrębnych przepisów, z wykonywanej poza terytorium Polski działalności artystycznej, literackiej, naukowej, oświatowej i publicystycznej, z wyjątkiem dochodów (przychodów) uzyskanych z tytułu korzystania z tych praw lub rozporządzania nimi,

do których ma zastosowanie metoda odliczenia proporcjonalnego, ma prawo odliczyć od podatku dochodowego, pomniejszonego o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, kwotę stanowiącą różnicę między podatkiem obliczonym zgodnie z metodą odliczenia proporcjonalnego, a kwotą podatku obliczonego za ten rok podatkowy przy zastosowaniu do przychodów z tytułu pracy najemnej wykonywanej za granicą metody wyłączenia z progresją (ulga, o której mowa w art. 27g ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych – ulga abolicyjna). Odliczenia nie stosuje się do dochodów uzyskanych w krajach i na terytoriach stosujących szkodliwą konkurencję podatkową. Lista takich krajów zawarta jest w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 marca 2019 r. w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 599).

Dla wykazania powyższych odliczeń (od dochodu/przychodu i podatku) konieczne jest wypełnienie załączników (PIT/D, PIT/O).

Jeżeli podatnik wykaże w zeznaniu podatkowym albo korekcie zeznania podatek należny, ma prawo wskazać w tym zeznaniu jedną organizację pożytku publicznego działającą na podstawie przepisów regulujących działalność pożytku publicznego oraz kwotę do przekazania na rzecz tej organizacji, w wysokości nieprzekraczającej 1% podatku należnego.

Poza uzyskaniem dochodów opodatkowanych, podatnik musi spełniać pozostałe warunki wymienione w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, które są konieczne do skorzystania z odliczeń. Więcej o odliczeniach i ulgach podatkowych.

Dochody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej i spółdzielczy stosunek pracy dla dochodów z zagranicy

Opodatkowanie dochodów z pracy najemnej wykonywanej za granicą podlega regulacjom zawartym w dwustronnych umowach w sprawie unikania podwójnego opodatkowania. Zgodnie z generalną zasadą, obowiązującą w tego typu umowach, wynagrodzenie z tytułu pracy najemnej wykonywanej przez osobę mającą miejsce zamieszkania w jednym z umawiających się państw podlega opodatkowaniu tylko w tym państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim państwie. W takim przypadku dochód może być opodatkowany zarówno w państwie miejsca zamieszkania, jak i w państwie, w którym wykonywano pracę. Od tej ogólnej zasady umowy przewidują wyjątek, zgodnie z którym wynagrodzenie za pracę najemną wykonywaną w drugim państwie może być opodatkowane tylko w państwie zamieszkania osoby uzyskującej wynagrodzenie. Będzie tak wtedy, gdy spełnione zostaną równocześnie trzy warunki:

- odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim państwie nie dłużej niż przez określony czas (najczęściej jest to 183 dni w roku kalendarzowym lub w ciągu kolejnych 12 miesięcy, licząc od dnia przybycia do tego państwa) oraz
- wynagrodzenie jest ponoszone przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim państwie oraz wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim państwie.

Niespełnienie któregokolwiek z tych warunków oznacza, że otrzymane wynagrodzenie może być opodatkowane zarówno w państwie, w którym praca jest wykonywana, jak i w państwie, w którym osoba uzyskująca wynagrodzenie ma miejsce zamieszkania. W takim przypadku, jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania w Polsce uzyskuje dochody z tytułu pracy najemnej wykonywanej za granicą, które mogą być również opodatkowane w drugim państwie, podwójnemu opodatkowaniu tego dochodu zapobiega się poprzez zastosowanie właściwej metody unikania podwójnego opodatkowania określonej w stosownej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania. Umowy, które Polska zawarła rozróżniają dwie metody unikania podwójnego opodatkowania:

- metodę wyłączenia z progresją i
- metodę proporcjonalnego odliczenia.

Przy zastosowaniu metody wyłączenia z progresją w Polsce wyłącza się z podstawy opodatkowania dochód osiągnięty za granicą, który jest zwolniony z opodatkowania na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Jednak dla ustalenia stawki podatku od pozostałego dochodu – podlegającego opodatkowaniu w Polsce – stosuje się stawkę podatku właściwą dla całego dochodu, tzn. łącznie z dochodem osiągniętym za granicą. Wówczas podatnik ma obowiązek składania zeznania rocznego, jeżeli:

- osiągnie inne dochody podlegające opodatkowaniu w Polsce według skali podatkowej

- będzie chciał skorzystać z preferencyjnego rozliczenia rocznego, tzn. złożyć zeznanie łącznie z małżonkiem lub opodatkować dochody w sposób przewidziany dla osób samotnie wychowujących dzieci.

Przykład rozliczenia przy zastosowaniu metody wyłączenia z progresją:

1. dochód uzyskany w Polsce = 20 000,00 zł
2. dochód uzyskany za granicą = 30 000,00 zł
3. razem dochód (a+b) = 50 000,00 zł
4. podatek polski wg skali podatkowej od 50 000 zł = 8 326,70 zł
5. stopa procentowa (d:c) = 16,65%
6. podatek do zapłacenia w Polsce: $16,65\% \times 20\,000\text{ zł} = 3330,00\text{ zł}$ minus zaliczki wpłacone w Polsce

Przykład rozliczenia przy zastosowaniu metody proporcjonalnego odliczenia:

1. dochód uzyskany w Polsce = 30 000,00 zł
2. dochód uzyskany za granicą = 20 000,00 zł
3. podatek zapłacony za granicą = 5000,00 zł
4. razem dochód (a+b) = 50 000,00 zł
5. podatek polski wg skali podatkowej od 50 000 zł = 8 326,70 zł
6. podatek zagraniczny do odliczenia od podatku polskiego: $8\,326,70\text{ zł} \times 20\,000\text{ zł} : 50\,000\text{ zł} = 3\,330,68\text{ zł}$
7. podatek do zapłacenia w Polsce: $8\,326,70\text{ zł} - 3\,330,68\text{ zł} = 4\,996,02\text{ zł}$ minus zaliczki wpłacone w Polsce

Dochód z działalności wykonywanej osobiście w tym umowy o dzieło i zlecenia z zagranicy

Jeśli twoje przychody z działalności wykonywanej osobiście, w tym z umowy o dzieło i zlecenia są rezultatem umowy zawartej z zagranicznym kontrahentem, to otrzymane wynagrodzenie należy uwzględnić w zeznaniu za dany rok podatkowy. Ogólne zasady i metody opodatkowania zostały opisane w części Dochody z zagranicy. Wynikają one z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej przez Polskę z danym krajem. Umowy, które Polska zawarła rozróżniają dwie metody unikania podwójnego opodatkowania:

- metodę wyłączenia z progresją i
- metodę proporcjonalnego odliczenia.

Pamiętaj, że dochody z tego źródła musisz rozliczyć sam, bowiem zagraniczny przedsiębiorca tego nie uczyni. Możesz, tak jak w przypadku krajowych umów tego rodzaju, uwzględnić koszty uzyskania przychodu, które zostały określone dla dochodów z tego źródła w ustawie o podatku od osób fizycznych (art. 22 ust. 9 ustawy). Przy czym dla obliczenia przychodu podlegającego wykazaniu w zeznaniu należy zastosować zasady opisane w części Dochody z zagranicy.

Dochody z najmu i dzierżawy z zagranicy

Dochody polskich rezydentów podatkowych z tytułu wynajmu i dzierżawy nieruchomości położonych poza granicami Polski mogą podlegać opodatkowaniu nie tylko w kraju położenia nieruchomości, ale i w Polsce. Jest to uzależnione od umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej przez Polskę z konkretnym państwem. Aby uniknąć podwójnego opodatkowania należy zastosować odpowiednią metodę opodatkowania wynikającą z takiej umowy.

Umowy, które Polska zawarła rozróżniają dwie metody unikania podwójnego opodatkowania:

- metodę proporcjonalnego odliczenia lub
- metodę wyłączenia z progresją.

Ogólne zasady i metody opodatkowania opisane zostały w rozdziale 3. Wynikają one z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej przez Polskę z danym krajem. Sposób obliczenia dochodu oraz pozostałe zasady dla obliczenia należnego podatku został opisany w części Dochody z zagranicy.

Dochody z praw autorskich i innych praw z zagranicy

Przychodem z praw majątkowych są w szczególności przychody z praw autorskich i praw pokrewnych w rozumieniu odrębnych przepisów, praw do projektów wynalazczych, praw do topografii układów scalonych, znaków towarowych i wzorów zdobniczych, w tym również z odpłatnego zbycia tych praw.

Prawa autorskie reguluje ustawa z 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Na podstawie art. 1 ust. 1 tej ustawy przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór). W szczególności przedmiotem prawa autorskiego są utwory wyrażone słowem, symbolami matematycznymi, znakami graficznymi (literackie, publicystyczne, naukowe, kartograficzne oraz programy komputerowe).

Opodatkowanie tych przychodów następuje z uwzględnieniem postanowień umów o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartych między Polską a innymi państwami. Aby uniknąć podwójnego opodatkowania należy zastosować odpowiednią metodę opodatkowania wynikającą z danej umowy.

Umowy, które Polska zawarła rozróżniają dwie metody unikania podwójnego opodatkowania:

- metodę proporcjonalnego odliczenia lub
- metodę wyłączenia z progresją.

Ogólne zasady i metody opodatkowania opisane zostały w części Dochody z zagranicy.

Wynikają one z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej przez Polskę z konkretnym państwem. Sposób obliczenia dochodu oraz pozostałe zasady dla obliczenia należnego podatku zostały opisane w części Dochody z zagranicy.

Dochód z odpłatnego zbycia powyższych praw powinien zostać ustalony jako różnica pomiędzy uzyskanym przychodem a kosztami jego uzyskania.

W odniesieniu do przychodów z tytułu korzystania przez twórców z praw autorskich i artystów wykonawców z praw pokrewnych, w rozumieniu odrębnych przepisów, lub rozporządzenia przez nich tymi prawami koszty ich uzyskania przysługują w takiej samej wysokości jakie przysługują w stosunku do dochodów z tych źródeł uzyskanych na terenie Polski. Koszty uzyskania przychodów zostały określone w ustawie o podatku od osób fizycznych (art. 22 ust. 9 ustawy).

Dochody z innych źródeł w tym emerytury – renty, stypendia z zagranicy

Jeśli uzyskałeś za granicą przychody z innych źródeł niż z:

- pracy najemnej,
- umów o dzieło i umów zleceń,
- najmu i dzierżawy oraz
- praw autorskich i innych praw,

w tym z tytułu emerytury, renty czy stypendium masz obowiązek rozliczenia ich w rocznym zeznaniu podatkowym o ile nie podlegają one zwolnieniu od opodatkowania na podstawie odrębnych aktów prawnych (np. rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 października 2018 r. opublikowanego w Dz. U. poz. 2114). W pozostałych przypadkach powyższe dochody uzyskane ze źródeł znajdujących się poza granicami Polski podlegają opodatkowaniu na zasadach określonych w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych z uwzględnieniem umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej przez Polskę z państwem wypłaty emerytury, renty czy stypendium.

Sposób opodatkowania powyższych dochodów z innych źródeł, w tym z tytułu emerytury, renty czy stypendiów wynika z postanowień umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, którą Rzeczpospolita Polska zawarła z danym państwem, a w przypadku braku takiej umowy – z postanowień art. 27 ust. 9 i 9a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Dlatego też przed wypełnieniem zeznania wskazane jest upewnienie się co do postanowień właściwej umowy. Umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania jakie Polska zawarła z innymi państwami przewidują:

- metodę proporcjonalnego odliczenia lub
- metodę wyłączenia z progresją.

Ogólne zasady i metody opodatkowania opisane zostały w części Dochody z zagranicy. Wynikają one z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej przez Polskę z danym krajem. Sposób obliczenia dochodu oraz pozostałe zasady dla obliczenia należnego podatku został opisany w części Dochody z zagranicy.

Emerytury, renty

Przychodami z emerytur i rent są:

- świadczenia emerytalne w tym emerytury kapitałowe,
- świadczenia rentowe w tym renty strukturalne, renty socjalne, wraz ze wzrostami i dodatkami (z wyłączeniem dodatków rodzinnych i pielęgnacyjnych oraz dodatków do rent rodzinnych dla sierot zupełnych),
- świadczenia przedemerytalne, zasiłki przedemerytalne, nauczycielskie świadczenia kompensacyjne,
- rodzicielskie świadczenie uzupełniające, wypłacone przez organ rentowy.

Umowa zlecenia, o dzieło

Za przychody z działalności wykonywanej osobiście, uważa się przychody otrzymywane przez osoby:

- z osobiście wykonywanej działalności artystycznej, literackiej, naukowej, trenerskiej, oświatowej i publicystycznej, jak również przychody z uprawiania sportu, stypendia sportowe oraz przychody sędziów z tytułu prowadzenia zawodów sportowych,
- z działalności polskich arbitrów uczestniczących w procesach arbitrażowych z partnerami zagranicznymi,
- którym organ władzy lub administracji państwowej albo samorządowej, sąd lub prokurator, na podstawie właściwych przepisów, zlecił wykonanie określonych czynności (na przykład przychody biegłych w postępowaniu sądowym, dochodzeniowym i administracyjnym) oraz płatników i inkasentów należności publicznoprawnych, a także przychody z tytułu udziału w komisjach powoływanych przez organy władzy lub administracji państwowej albo samorządowej,
- z umów zlecenia lub z umów o dzieło, o których mowa w art. 13 pkt 8 ustawy,
- wykonujące czynności związane z pełnieniem obowiązków społecznych lub obywatelskich, bez względu na sposób powoływania tych osób,
- niezależnie od sposobu ich powoływania, należące do składu zarządów, rad nadzorczych, komisji lub innych organów stanowiących osób prawnych,
- wykonujące działalność na podstawie umów o zarządzanie przedsiębiorstwem, kontraktów menedżerskich lub umów o podobnym charakterze.

Od przychodów:

- z osobiście wykonywanej działalności artystycznej, literackiej, naukowej, trenerskiej, oświatowej i publicystycznej, jak również przychodów z uprawiania sportu, stypendiów sportowych oraz sędziów z tytułu prowadzenia zawodów sportowych,
- z działalności polskich arbitrów uczestniczących w procesach arbitrażowych z partnerami zagranicznymi,
- osób, którym organ władzy lub administracji państwowej albo samorządowej, sąd lub prokurator, na podstawie właściwych przepisów, zlecił wykonanie określonych czynności (na przykład przychodów biegłych w postępowaniu sądowym, dochodzeniowym i administracyjnym) oraz płatników i inkasentów należności publicznoprawnych, a także przychodów z tytułu udziału w komisjach powoływanych przez organy władzy lub administracji państwowej albo samorządowej,
- z umów zlecenia i z umów o dzieło, o których mowa w art. 13 pkt 8 ustawy,

koszty uzyskania przychodów przysługują w wysokości 20% przychodu, pomniejszonego o potrącone przez płatnika ze środków podatnika w danym miesiącu składki na ubezpieczenia społeczne wymienione w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy, których podstawę wymiaru stanowi ten przychód.

Jeżeli podatnik udowodni, że koszty uzyskania przychodów były wyższe niż wynikające z zastosowania wyżej podanej normy procentowej (20%), koszty uzyskania przyjmuje się w wysokości kosztów faktycznie poniesionych.

Od przychodów otrzymywanych przez osoby:

- wykonujące czynności związane z pełnieniem obowiązków społecznych lub obywatelskich,
- należące do składu zarządów, rad nadzorczych, komisji lub innych organów stanowiących osób prawnych,
- wykonujące działalność na podstawie umów o zarządzanie przedsiębiorstwem, kontraktów menedżerskich lub umów o podobnym charakterze

roczne koszty uzyskania przychodów (z każdego z wyżej wymienionych tytułów) wynoszą nie więcej niż 1 751 zł i 25 gr (111 zł 25 gr za miesiące od stycznia do września oraz 250 zł za miesiące od października do grudnia). Jeżeli podatnik tego samego rodzaju przychody uzyskiwał od więcej niż jednego podmiotu albo od tego samego podmiotu, ale z tytułu kilku stosunków prawnych, roczne koszty uzyskania przychodu nie mogą w 2019 r. przekroczyć 2 626 zł i 54 gr.

Ważne! W przypadku zastosowania w odniesieniu do przychodów z umów zlecenia zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy PIT (ulga dla młodych), koszty uzyskania przychodów z tych umów stosuje się w wysokości nieprzekraczającej kwoty przychodów z umów zlecenia, która podlega opodatkowaniu.

Najem lub dzierżawa

Jeśli jako właściciel wynajmujesz swój dom, mieszkanie, pokój garaż lub inny lokal użytkowy, lub też wydzierżawiasz nieruchomość i osiągasz z tego tytułu przychody, to powinieneś je wykazać w zeznaniu rocznym.

Zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych istnieją dwie możliwości opodatkowania tego rodzaju dochodów przy założeniu, że najem/dzierżawa nie jest świadczony w ramach pozarolniczej działalności gospodarczej:

- ryczałtem,
- na zasadach ogólnych, tj. wg skali podatkowej.

Zasadą jest, iż małżonkowie, między którymi istnieje wspólność majątkowa, opodatkowują swoje przychody/dochody z najmu prywatnego rzeczy należących do wspólnego majątku odrębnie, proporcjonalnie do prawa do udziału w zysku. W przypadku braku przeciwnego dowodu przyjmuje się, że prawa do udziału w zysku są równe.

Jeżeli między małżonkami istnieje wspólność majątkowa, to uzyskane przychody/dochody z najmu prywatnego mogą być opodatkowane w całości przez jednego z małżonków. W takim przypadku małżonkowie powinni złożyć do urzędu skarbowego pisemne oświadczenie i wskazać, które z nich będzie w całości rozliczać podatek z tytułu osiągniętego dochodu (przychodu) z najmu.

Od 1 stycznia 2019 r. ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych (również ustawa ryczałtowa) dopuszcza by oświadczenie o opodatkowaniu całości dochodu osiągniętego z najmu prywatnego przez jednego z małżonków oraz zawiadomienie o rezygnacji z takiego sposobu rozliczania, składane w imieniu obojga małżonków, było podpisane przez jednego z nich. Podpisanie oświadczenia lub zawiadomienia przez jednego z małżonków traktuje się na równi ze złożeniem przez niego oświadczenia o upoważnieniu go przez jego współmałżonka do złożenia oświadczenia lub zawiadomienia w imieniu ich obojga. Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

Od 1 stycznia 2019 r. obowiązuje również nowy termin, w jakim na gruncie ustawy ryczałtowej podatnicy mogą złożyć oświadczenie o opodatkowaniu całości przychodu z najmu prywatnego przez jednego z małżonków oraz zawiadomienie o rezygnacji z tego sposobu rozliczeń. Podatnicy mogą złożyć takie oświadczenie do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymany został pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód osiągnięty został w grudniu roku podatkowego.

Te same terminy obowiązują dla złożenia przez małżonków zawiadomienia o rezygnacji z tego sposobu rozliczeń (art. 8 ust. 3-6 ustawy PIT oraz art. 12 ust. 6-8a i 8c ustawy ryczałtowej). Podstawową formą opodatkowania przychodów z najmu prywatnego są ogólne zasady opodatkowania, według skali podatkowej. Zatem przychody z tego źródła powinieneś wykazać w zeznaniu rocznym PIT-36, a w przypadku uzyskania dochodu odprowadzić podatek do urzędu skarbowego.

Zgodnie z przepisami ustawy przy opodatkowaniu najmu/dzierżawy na zasadach ogólnych podatek jest płacony od dochodu, czyli od różnicy między faktycznie osiągniętym przychodem z najmu/dzierżawy a kosztami jego uzyskania. Wszystkie wydatki związane z wynajmowanym lokalem/nieruchomością, poniesione przez jego właściciela, a służące osiągnięciu przychodów z tego źródła lub jego zachowania albo zabezpieczenia mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. Jednakże wydatki te muszą być odpowiednio udokumentowane. Wówczas nadwyżka przychodu nad wydatkami stanowi dochód podlegający opodatkowaniu. Nie stanowią uwzględnieniu tylko te koszty, które zostały wymienione w art. 23 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Pamiętaj jednak, że jeśli jakieś wydatki związane z przedmiotem najmu/dzierżawy poniósł najemca, to wynajmujący (właściciel) nie może ich zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów.

Ponadto jeśli umowa najmu zawiera postanowienie o zapłacie na rzecz wynajmującego kaucji, której część lub całość zostanie zatrzymana przez wynajmującego/wydzierżawiającego, to wartość tę należy doliczyć do przychodów z tego źródła. W przeciwnym przypadku wartości kaucji nie dolicza się do przychodu. Wynika to ze zwrotnego jej charakteru.

Dochód uzyskany z tytułu najmu/dzierżawy podlega zsumowaniu z pozostałymi dochodami osiągniętymi w danym roku podatkowym. Od dochodu z najmu/dzierżawy możesz dokonać odliczeń, jakie przysługują rozliczającym swój podatek na zasadach ogólnych.

Należne zaliczki

W sekcji L zeznania PIT-36 (poz. 242-253 i 266-278 oraz poz. 294-305 i 318-330) należy wykazać zaliczki jakie były w trakcie danego roku podatkowego należne z tytułu najmu lub dzierżawy oraz z działalności gospodarczej, a także kwoty podatku od przychodu ze środka trwałego będącego budynkiem, który stanowi własność albo współwłasność podatnika, jest składnikiem majątku związanym z działalnością gospodarczą, został oddany w całości albo w części do użytkowania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, jest położony na terytorium Polski.

Osoby, które dokonały wyboru opodatkowania dochodów z prywatnego najmu na zasadach ogólnych, są zobowiązane w trakcie roku do obliczania i wpłacania zaliczek na podatek dochodowy. Obowiązek ten powstaje od miesiąca, w którym dochody z najmu/dzierżawy przekroczyły kwotę powodującą obowiązek zapłacenia podatku (art. 44 ust. 3 ustawy).

W trakcie roku istnieje obowiązek wpłaty należnej zaliczki w terminie do dnia 20. każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Zaliczkę za ostatni miesiąc roku podatkowego należy wpłacić do 20 stycznia następnego roku. Obowiązek zapłaty ostatniej zaliczki nie wystąpi, jeśli przed upływem terminu do jej wpłaty zostanie złożone zeznanie i również w tym terminie zostanie dokonana zapłata podatku wynikającego ze złożonego zeznania (art. 44 ust. 6 ustawy).

Wykazaniu w tej sekcji podlegają zaliczki jakie były należne za dany miesiąc roku podatkowego, choćby nie zostały faktycznie zapłacone.

Zapłacone zaliczki

W sekcji L.2. zeznania PIT-36 (poz. 254-265 i 280-292 oraz 306-217 i 332-344) należy wykazać zaliczki, które faktycznie zostały wpłacone za poszczególne okresy rozliczeniowe roku podatkowego. Ponieważ wskazane pozycje zeznania dotyczą zaliczek wpłaconych, kwoty w nich wykazane mogą się różnić od kwot wykazanych w pozycjach zeznania dotyczących należnych zaliczek.

Prawa majątkowe

Przychody z tytułu praw autorskich i innych praw majątkowych dotyczą:

- zapłaty twórcy za przeniesienie prawa własności wynalazku, topografii układu scalonego, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego, znaku towarowego lub wzoru zdobniczego,
- opłaty licencyjnej za przeniesienie prawa stosowania wynalazku, topografii układu scalonego, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego, znaku towarowego lub wzoru zdobniczego, otrzymanej w pierwszym roku trwania licencji od pierwszej jednostki, z którą zawarto umowę licencyjną,
- korzystania przez twórców z praw autorskich i artystów wykonawców z praw pokrewnych, w rozumieniu odrębnych przepisów, lub rozporządzania przez nich tymi prawami.

50% koszty uzyskania przychodów z praw autorskich i innych praw majątkowych

Koszty uzyskania przychodów z tytułu:

- zapłaty twórcy za przeniesienie prawa własności wynalazku, topografii układu scalonego, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego, znaku towarowego lub wzoru zdobniczego - w wysokości 50% uzyskanego przychodu (art. 22 ust. 9 pkt 1 ustawy),

- opłaty licencyjnej za przeniesienie prawa stosowania wynalazku, topografii układu scalonego, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego, znaku towarowego lub wzoru zdobniczego, otrzymanej w pierwszym roku trwania licencji od pierwszej jednostki, z którą zawarto umowę licencyjną - w wysokości 50% uzyskanego przychodu (art. 22 ust. 9 pkt 2 ustawy),
- korzystania przez twórców z praw autorskich i artystów wykonawców z praw pokrewnych, w rozumieniu odrębnych przepisów, lub rozporządzania przez nich tymi prawami - w wysokości 50% uzyskanego przychodu, z tym że koszty te oblicza się od przychodu pomniejszonego o potrącone przez płatnika w danym miesiącu składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz na ubezpieczenie chorobowe, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. b, których podstawę wymiaru stanowi ten przychód (art. 22 ust. 9 pkt 3 ustawy).

Uwaga! W roku podatkowym łączne koszty uzyskania przychodów, o których mowa w art. 22 ust. 9 pkt 1-3 ustawy, nie mogą przekroczyć kwoty 85 528 zł.

W przypadku zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy (ulga dla młodych) suma łącznych kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 22 ust. 9 pkt 1-3 ustawy, oraz przychodów zwolnionych od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy, nie może w roku podatkowym przekroczyć kwoty 85 528 zł.

Jeżeli podatnik udowodni, że koszty uzyskania przychodów były wyższe niż wskazane powyżej (obliczone według normy 50%), koszty uzyskania przyjmuje się w wysokości kosztów faktycznie poniesionych. W konsekwencji podatnik może zastosować koszty faktycznie poniesione, jeżeli będą wyższe od kwoty 85 528 zł. Do kosztów tych zalicza się również koszty poniesione w latach poprzedzających rok podatkowy, w którym został uzyskany odpowiadający im przychód oraz koszty poniesione w roku złożenia zeznania, nie później jednak niż do upływu terminu określonego do złożenia tego zeznania (art. 22 ust. 5 i ust. 5a pkt 2 ustawy).

Warunkiem odliczenia kosztów faktycznie poniesionych jest posiadanie dokumentów wskazujących wysokość poniesionych wydatków; dokumentami tymi są przykładowo rachunki, faktury, jak i inne dowody dokumentujące wydatki poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów. Wszelkie dokumenty związane z rozliczeniem podatkowym należy przechowywać do chwili przedawnienia się zobowiązania podatkowego.

Odpłatne zbycie rzeczy

Odpłatne zbycie rzeczy ruchomych jest jednym ze źródeł przychodów, z którego dochód podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym, jeżeli zbycie nastąpi przed upływem pół roku, licząc od końca miesiąca, w którym nastąpiło nabycie. Dotyczy to przypadków, w których odpłatne zbycie nie nastąpiło w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Jeżeli zbycie rzeczy ruchomej za odpłatnością nastąpiło po upływie powyższego okresu, wówczas nie powstaje obowiązek wykazania przychodu w zeznaniu podatkowym, a tym samym odprowadzenia z tego tytułu podatku dochodowego.

W przypadku, gdy odpłatne zbycie rzeczy ruchomej nastąpiło przed upływem pół roku, dochód (również przychód pomniejszony o koszty jego uzyskania) osiągnięty z tego zbycia należy wykazać w zeznaniu PIT-36 dotyczącym roku, w którym nastąpiło odpłatne zbycie (art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy).

Działalność nierejestrowana

Jeśli prowadzisz drobną działalność i korzystasz z przepisów o tzw. działalności nieewidencjonowanej (bez obowiązku rejestracji działalności gospodarczej) w świetle prawa cywilnego jesteś przedsiębiorcą. Ma to istotne znaczenie np. w kontaktach z konsumentami, gdyż masz z tytułu prowadzenia działalności obowiązki jak np. związane z reklamacją czy też przestrzegania praw konsumenta. Ponadto na żądanie konsumenta masz obowiązek wystawienia dokumentu potwierdzającego wykonanie usługi czy sprzedaży.

Twoim przychodem z działalności nierejestrowanej są należności, które otrzymałeś za sprzedaż swoich towarów/usług. Pamiętaj, że do przychodów zaliczyć musisz również kwoty, które są ci należne, nawet jeśli jeszcze ich nie otrzymałeś (czyli np. jeśli sprzedałeś towar i wystawiłeś dokument sprzedaży, ale fizycznie nie otrzymałeś jeszcze zapłaty). Jednak do przychodu nie zaliczasz wartości towarów, które zostały Ci zwrócone oraz udzielonych bonifikat i skont (czyli obniżek za uregulowanie płatności przed terminem).

Do ustalania przychodu służyć Ci będzie ewidencja sprzedaży. Od momentu podjęcia działalności nierejestrowanej masz obowiązek:

- prowadzenia uproszczonej ewidencji sprzedaży,
- przestrzegania praw konsumentów,
- wystawiania faktur lub rachunków na żądanie kupującego.

Pamiętaj, że przepisy o działalności nierejestrowanej nie dotyczą wspólników spółki cywilnej.

W ramach działalności nierejestrowanej nie możesz również wykonywać działalności regulowanej, czyli takiej, która wymaga specjalnych zezwoleń, koncesji itp.

Przychody osiągnięte z działalności nierejestrowanej masz obowiązek rozliczyć w zeznaniu rocznym PIT-36 (poz. 107-110 i 164-167). Nie masz obowiązku płacenia zaliczek na podatek dochodowy. W zeznaniu rocznym możesz wykazać koszty, które poniosłeś ściśle w związku z wykonywaną działalnością. Koszty te powinny być udokumentowane, dlatego powinieneś przechowywać wszystkie dowody zakupów, związanych z twoją działalnością.

Działalność nierejestrowana to rozwiązanie dla osób, które:

- w ramach tej działalności w żadnym miesiącu nie osiągają kwoty przychodu należnego w wysokości przekraczającej 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz
- w okresie ostatnich 60 miesięcy nie wykonywały działalności gospodarczej.

Działalność nierejestrowaną mogą wykonywać także osoby, które w okresie pomiędzy 30 kwietnia 2017 r. a 29 kwietnia 2018 r. nie były wpisane do CEIDG lub których wpis w CEIDG został wykreślony przed 30 kwietnia 2017 r., nawet jeżeli w okresie pomiędzy 30 kwietnia 2013 r. a 29 kwietnia 2018 r. wykonywały działalność gospodarczą.

Pamiętaj, że jeżeli przychód należny z działalności nierejestrowanej przekroczy miesięczny próg przychodów, to działalność ta staje się działalnością gospodarczą od dnia, w którym nastąpiło przekroczenie. W tym przypadku należy złożyć wniosek o wpis do CEIDG w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiło przekroczenie progu

Inne źródła

Przychody z innych źródeł dotyczą podatników, którzy:

1. uzyskali przychody m.in. w postaci:
 - należności z tytułu członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną,
 - zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, w tym wypłaconych przez zakład pracy,
 - należności za pracę przypadających tymczasowo aresztowanemu oraz skazanemu,
 - świadczeń wypłaconych z Funduszków: Pracy oraz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
 - stypendiów,
 - świadczeń integracyjnych i motywacyjnej premii integracyjnej, przyznanych na podstawie ustawy 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 217, z późn. zm.)
 - należności wynikającej z umowy aktywizacyjnej,
 - świadczeń pieniężnych wypłacanych z tytułu odbywania praktyk absolwenckich, o których mowa w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. z 2018 r. poz. 1244) lub odbywania stażu uczniowskiego, o którym mowa w art. 121a ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1148, z późn. zm.);
 - emerytury i renty z zagranicy
2. otrzymali PIT-11 z wypełnioną częścią „Informacja o wysokości przychodów, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy”,
3. osiągnęli przychody (należne, choćby nie zostały faktycznie otrzymane) z działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie wyrobu wina. Dotyczy producentów będących rolnikami wyrabiającymi mniej niż 100 hektolitrów wina w ciągu roku podatkowego, o których mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2019 r. poz. 1534). U podatników opodatkowanych podatkiem od towarów i usług za przychód z tej sprzedaży uważa się przychód pomniejszony o należny podatek od towarów i usług,
4. są obowiązani wykazać kwoty uprzednio odliczone od dochodu z tytułu wydatków poniesionych na własne cele mieszkaniowe lub budownictwo wielorodzinne na wynajem, do których utracili prawo, np. w związku z otrzymaniem zwrotu uprzednio odliczonych wydatków lub zaistnienia zdarzeń dotyczących utraty prawa do ulgi z tytułu budownictwa wielorodzinnego na wynajem, o których mowa w art. 7 ust. 14 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1104, z późn. zm.),
5. są obowiązani doliczyć do dochodu kwoty poprzednio odliczone od dochodu albo podstawy opodatkowania w związku z otrzymaniem w roku podatkowym zwrotu (w całości lub w części) odliczonych kwot (np. darowizny, składki na ubezpieczenia społeczne),
6. uzyskali przychody ze źródeł, od których płatnik i podatnik nie miał obowiązku odprowadzania zaliczek na podatek w ciągu roku,
7. opodatkowują przy zastosowaniu skali podatkowej przychody wymienione w art. 29 ust. 1 ustawy, a nie zostały one zakwalifikowane do źródeł wymienionych w wierszach od 1 do 9,
8. osiągnęli przychody ze sprzedaży przetworzonych w sposób inny niż przemysłowy produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy, hodowli lub chowu, o których mowa w art. 20 ust. 1c ustawy (z wyjątkiem przychodów zwolnionych na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 71a ustawy).

Informacja dla podatników, którzy w 2019 r. pobierali stypendium w całości lub w części zwolnione od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 40b ustawy.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 40b ustawy wolne od podatku są stypendia dla uczniów i studentów, których wysokość i zasady udzielania zostały określone w uchwale organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, oraz stypendia dla uczniów i studentów przyznane przez organizacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, na podstawie regulaminów zatwierdzonych przez organy statutowe udostępnianych do publicznej wiadomości za pomocą Internetu, środków masowego przekazu lub wykładanych (wywieszanych) dla zainteresowanych w pomieszczeniach ogólnie dostępnych – do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 3 800 zł.

Należy wykazać przysługujące koszty uzyskania przychodów. Koszty uwzględnione przez płatnika (od należności wynikającej z umowy aktywizacyjnej) są wykazywane w informacji PIT-11.

Koszty uzyskania przychodów nie przysługują od przychodów z tytułu:

- należności z tytułu członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub innej spółdzielni zajmującej się produkcją rolną,
- zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego,
- należności za pracę przypadających tymczasowo aresztowanemu oraz skazanemu,
- świadczeń wypłacanych z Funduszków: Pracy oraz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
- stypendiów,
- świadczeń integracyjnych i motywacyjnej premii integracyjnej, przyznanych na podstawie ustawy o zatrudnieniu socjalnym,
- świadczeń pieniężnych wypłacanych z tytułu odbywania praktyk absolwenckich lub stażu uczniowskiego.
- emerytur i rent z zagranicy

Informacje o dochodach kapitałowych

Przychody uzyskane przez podatników podlegających nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, którzy uzyskali dochody (przychody) z odsetek i dyskonta od papierów wartościowych, z dywidend i innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych lub z tytułu udziału w funduszach kapitałowych, od których podatek został pobrany przez płatnika zgodnie z art. 30a ust. 2a ustawy.

Doliczenia do podatku

Obowiązek wykazania i doliczenia kwot uprzednio odliczonych od podatku wypełniają podatnicy, którzy m.in.:

1. skorzystali z odliczeń od podatku z tytułu wydatków poniesionych na własne potrzeby mieszkaniowe, a następnie w roku podatkowym:
 - wycofali ze spółdzielni wniesiony wkład mieszkaniowy lub budowlany,
 - w całości zmienili przeznaczenie lokalu lub budynku z mieszkalnego na użytkowy,
 - otrzymali zwrot odliczonych wydatków po roku, w którym dokonali odliczeń, z wyjątkiem gdy zwrócone kwoty zostały zaliczone do przychodów podlegających opodatkowaniu,

- wycofali oszczędności z kasy mieszkaniowej, z wyjątkiem, gdy wycofaną kwotę po określonym w umowie o kredyt kontraktowy okresie systematycznego oszczędzania wydatkowali zgodnie z celami systematycznego oszczędzania na rachunku prowadzonym przez tę kasę,
- przenieśli uprawnienia do rachunku oszczędnościowo-kredytowego na rzecz osób trzecich, z wyjątkiem dzieci własnych lub przysposobionych,
- zbyli grunt lub prawo wieczystego użytkowania gruntu,

2. są obowiązani doliczyć do podatku kwoty poprzednio odliczone od podatku w związku z otrzymaniem w roku podatkowym zwrotu (w całości lub w części) odliczonych kwot (np. składek na ubezpieczenie zdrowotne).

Straty z lat ubiegłych

W zeznaniu podatkowym za rok 2019 podatnik może rozliczyć stratę powstałą w latach wcześniejszych na zasadach według przepisów obowiązujących do 31.12.2018 roku co oznacza, że podatnicy mogą obniżyć dochód uzyskany z tego źródła **w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych**, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty.

Zatem pamiętaj, że jeśli poniosłeś stratę przed 2019 rokiem, to możesz ją odliczyć od dochodu w ciągu pięciu kolejnych lat podatkowych, pod warunkiem, że strata z lat ubiegłych będzie pomniejszać w składanym zeznaniu podatkowym dochody **z tego samego źródła, z którego poniosłeś odliczaną stratę**.

Możesz odliczyć stratę poniesioną m.in. z następujących źródeł przychodów:

- z działalności gospodarczej,
- z najmu, dzierżawy,
- z odpłatnego zbycia udziałów (akcji) w spółkach,
- z odpłatnego zbycia papierów wartościowych, w tym z odpłatnego zbycia pożyczonych papierów wartościowych (sprzedaż krótka),
- z odpłatnego zbycia pochodnych instrumentów finansowych oraz z realizacji praw z nich wynikających,
- z tytułu objęcia udziałów (akcji) w spółkach w zamian za wkład niepieniężny w postaci innej niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część,
- z tytułu objęcia wkładów w spółdzielniach w zamian za wkład niepieniężny w postaci innej niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część,
- ze sprzedaży przetworzonych w sposób inny niż przemysłowy produktów roślinnych i zwierzęcych pochodzących z własnej uprawy, hodowli lub chowu, o których mowa w art. 20 ust. 1c ustawy, w tym również jeżeli ww. przychody są opodatkowane ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych.

Nie ma możliwości odliczenia strat poniesionych:

- ze źródeł przychodów, z których dochody są wolne od podatku dochodowego;

- z odpłatnego zbycia nieruchomości lub ich części, spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub użytkowego oraz prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej, a także prawa wieczystego użytkowania gruntów;
- z odpłatnego zbycia rzeczy;
- z działów specjalnych produkcji rolnej, jeżeli przez okres pięciu następnych lat podatkowych dochód nie będzie ustalany na podstawie ksiąg podatkowych: księgi rachunkowej lub podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

Natomiast w zakresie strat powstałych w roku podatkowym 2019 będziesz miał możliwość:

- obniżyć dochód uzyskany z tego źródła **w najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych**, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty, albo
- obniżyć **jednorazowo** dochód uzyskany z tego źródła w jednym z najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu lat podatkowych **o kwotę nieprzekraczającą 5 000 000 zł, nieodliczona kwota** podlega rozliczeniu **w pozostałych latach tego pięcioletniego okresu**, z tym że kwota obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% wysokości tej straty.

Dochody małoletnich dzieci

Jeśli twoje dziecko w roku podatkowym 2019 było niepełnoletnie i osiągnęło dochody musisz pamiętać, że co do zasady podlegają one doliczeniu do dochodów rodziców opodatkowanych na zasadach ogólnych. Obowiązek ten dotyczy rodziców niezależnie od faktu czy są rodzicami biologicznymi czy przysposabiającymi.

Dochody małoletniego dziecka podlegające doliczeniu do dochodów rodziców to dochody uzyskane z tytułu:

- renty krajowej i zagranicznej (nie dotyczy renty rodzinnej),
- najmu lub dzierżawy,
- praw majątkowych,
- innych źródeł,

Zatem jeśli twoje dziecko w roku podatkowym uzyskało dochód z tych źródeł, ty powinieneś złożyć zeznanie na formularzu PIT-36 z załącznikiem PIT/M, w którym wykażesz dochody dziecka podlegające doliczeniu do twoich dochodów.

Małżonkowie jako rodzice danego dziecka, bez względu na sposób rozliczenia (indywidualnie czy wspólnie z małżonkiem), składają odrębny załącznik PIT/M. PIT/M należy wypełnić na imię i nazwisko rodzica. Bez względu na liczbę dzieci, których dochody rodzic ma obowiązek doliczyć, każde z rodziców składa po jednym załączniku PIT/M. Wpisuje się w nim:

- przychód,
- koszty uzyskania tego przychodu,
- dochód (lub stratę),

- należne zaliczki od uzyskanych przez małoletnie dziecko przychodów podlegających łącznemu opodatkowaniu z przychodami rodziców.

Po wypełnieniu PIT/M, rodzice przenoszą wynikający z załącznika dochód oraz sumę zaliczek do odpowiednich pozycji w formularzu PIT-36.

Dochody dziecka podlegają doliczeniu do dochodów małżonków będących jego rodzicami po połowie, chyba że danemu rodzicowi nie przysługuje prawo pobierania pożytków ze źródeł przychodów dziecka. Jeżeli obojgu rodzicom takie prawo nie przysługuje, żadne z nich nie dokonuje doliczenia do swoich dochodów kwot dochodów uzyskanych przez małoletnie dziecko. Jeśli w stosunku do małżonków, będących rodzicami danego dziecka została orzeczona separacja, wówczas dochody dziecka dolicza do swoich ten rodzic, który wychowuje dziecko.

Dochodów małoletnich dzieci, których rodzice nie doliczają do swoich, to dochody osiągnięte z tytułu:

- dochodów z pracy dziecka,
- stypendiów,
- dochodów z przedmiotów oddanych im do swobodnego użytku (np. książek, zabawek, drobnego sprzętu),
- sprzedaży nieruchomości osoby małoletniej.

podlegające opodatkowaniu na terytorium Polski.

Doliczeniu podlegają te dochody, które dziecko uzyskało w danym roku podatkowym przed uzyskaniem pełnoletniości. Jeśli małoletnie dziecko osiągnęło dochody, które nie mogą być doliczane do dochodów rodziców, należy złożyć odrębne zeznanie na imię i nazwisko dziecka. Zeznanie takie wypełniają i podpisują w imieniu dziecka rodzice.

Renty krajowe i zagraniczne

Jeśli twoje dziecko w roku podatkowym będąc osobą niepełnoletnią uzyskało dochód z tytułu renty zarówno krajowej jak i zagranicznej masz obowiązek doliczyć te dochody do swoich dochodów podlegających opodatkowaniu na zasadach ogólnych. Jeśli twoje dziecko w roku podatkowym, w którym uzyskało ten dochód, osiągnęło pełnoletniość, doliczasz tylko te dochody, które otrzymało przed osiągnięciem pełnoletniości. Do swoich dochodów doliczasz tylko te dochody z tytułu rent, które podlegają opodatkowaniu na terytorium Polski.

Najem lub dzierżawa

Jeżeli rodzicom przysługuje prawo pobierania pożytku z najmu nieruchomości, która stanowi własność małoletniego dziecka, to dochody z tego źródła winny być doliczone do dochodów rodziców.

Ponieważ małżonkowie co do zasady podlegają odrębnemu opodatkowaniu, dochody małoletniego dziecka należy doliczyć po połowie do dochodów każdego z małżonków będącego rodzicem danego dziecka. W tym przypadku bowiem podatnikami są rodzice, a nie małoletnie dziecko.

Dlatego też jeśli twoje dziecko jako małoletnie uzyskało dochód lub poniosło stratę z tytułu najmu lub dzierżawy nieruchomości należącej do niego, a źródło to zostało opodatkowane na zadach określonych w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych, musisz wykazać to w PIT/M, który jest załącznikiem do zeznania PIT-36.

W zeznaniu tym musisz również wykazać swoje dochody.

Prawa majątkowe

Art. 18 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wskazuje, że za przychód z praw majątkowych uważa się w szczególności przychody z praw autorskich i praw pokrewnych w rozumieniu odrębnych przepisów, praw do projektów wynalazczych, praw do topografii układów scalonych, znaków towarowych i wzorów zdobniczych, w tym również z odpłatnego zbycia tych praw. Zauważyć należy, że powołany wyżej przepis tylko wymienia pewne rodzaje przychodów stanowiących tzw. katalog o charakterze otwartym.

Jeżeli rodzicom przysługuje prawo pobierania pożytku z tytułu praw majątkowych należących do ich małoletniego dziecka, to dochody z tego źródła winny być doliczone do dochodów rodziców. Ponieważ małżonkowie co do zasady podlegają odrębnemu opodatkowaniu, dochody małoletniego dziecka należy doliczyć po połowie do dochodów każdego z małżonków będącego rodzicem danego dziecka. W tym przypadku bowiem podatnikami są rodzice, a nie małoletnie dziecko.

Dlatego też jeśli twoje dziecko jako małoletnie uzyskało dochód lub poniosło stratę z tytułu praw majątkowych należących do niego musisz wykazać to w PIT/M, który jest załącznikiem do zeznania PIT-36.

W zeznaniu tym musisz również wykazać swoje dochody.

Inne źródła

Za przychody z innych źródeł uważa się w szczególności: kwoty wypłacone po śmierci członka otwartego funduszu emerytalnego wskazanej przez niego osobie lub członkowi jego najbliższej rodziny, w rozumieniu przepisów o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych, kwoty uzyskane z tytułu zwrotu z indywidualnego konta zabezpieczenia emerytalnego oraz wypłaty z indywidualnego konta zabezpieczenia emerytalnego, w tym także dokonane na rzecz osoby uprawnionej na wypadek śmierci oszczędzającego, zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego, alimenty, stypendia, świadczenia otrzymane z tytułu umowy o pomocy przy zbiorach, dotacje (subwencje) inne niż wymienione w art. 14 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, dopłaty, nagrody i inne nieodpłatne świadczenia nienależące do przychodów określonych w art. 12–14 i art. 17 powyższej ustawy.

Zauważyć należy, że przepisy ustawy o podatku dochodowym odnoszące się do określenia inne źródła (art. 20 ustawy), tylko wymieniają pewne rodzaje przychodów stanowiących tzw. katalog o charakterze otwartym, na co wskazuje zwrot " w szczególności".

Zatem jeżeli rodzicom przysługuje prawo pobierania pożytku z tytułu przychodów z innych źródeł należących do ich małoletniego dziecka, to dochody z tego źródła winny być doliczone do dochodów rodziców. Ponieważ małżonkowie co do zasady podlegają odrębnemu opodatkowaniu, dochody małoletniego dziecka należy doliczyć po połowie do dochodów każdego z małżonków będącego rodzicem danego dziecka. W tym przypadku bowiem podatnikami są rodzice, a nie małoletnie dziecko. Dlatego też jeśli twoje dziecko jako małoletnie uzyskało dochód lub poniosło stratę z innych źródeł musisz wykazać to w PIT/M, który jest załącznikiem do zeznania PIT-36.

W zeznaniu tym musisz również wykazać swoje dochody.

Twoje ulgi i odliczenia

Sprawdź, jakie przysługują ci ulgi:

- Ulga na dzieci;
- Zwrot niewykorzystanej ulgi na dzieci;
- Ulga dla młodych;
- Ulga z tytułu przekazanych darowizn;
- Ulga na internet;
- Ulga na cele rehabilitacyjne;
- Ulga termomodernizacyjna;
- Ulga z tytułu wpłaty na indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego (IKZE);
- Ulga z tytułu zwrotu nienależnie pobranych świadczeń;
- Ulga za wykształcenie uczniów lub z tytułu zatrudnienia pracowników w celu przygotowania zawodowego;
- Ulga z tytułu umowy aktywizacyjnej.
- Ulga abolicyjna

Ulga na dzieci

Prawo do ulgi przysługuje podatnikowi podatku dochodowego od osób fizycznych, uzyskującemu dochody opodatkowane na ogólnych zasadach przy zastosowaniu skali podatkowej.

Za każdy miesiąc kalendarzowy, w którym podatnik w stosunku do małoletniego dziecka:

1. wykonywał władzę rodzicielską,
2. pełnił funkcję opiekuna prawnego, jeżeli dziecko z nim zamieszkiwało,
3. sprawował opiekę poprzez pełnienie funkcji rodziny zastępczej na podstawie orzeczenia sądu lub umowy zawartej ze starostą

podlega odliczeniu od podatku kwota w wysokości:

- 92,67 zł na pierwsze i drugie dziecko (za cały rok 1 112,04 zł na każde dziecko),
- 166,67 zł na trzecie dziecko (za cały rok 2 000,04 zł),
- 225,00 zł na czwarte i każde kolejne dziecko (za cały rok 2 700,00 zł na dziecko).

Odliczenie nie przysługuje, jeżeli podatnik wykonywał władzę rodzicielską, pełnił funkcję opiekuna prawnego lub sprawował opiekę poprzez pełnienie funkcji rodziny zastępczej wyłącznie **w stosunku do jednego** małoletniego dziecka i jednocześnie dochody podatnika:

1. pozostającego przez cały rok podatkowy w związku małżeńskim i jego małżonka, przekroczyły w roku podatkowym kwotę 112 000 zł,
2. niepozostającego w związku małżeńskim (w tym również przez część roku podatkowego), przekroczyły w roku podatkowym kwotę 56 000 zł, za wyjątkiem podatnika samotnie wychowującego małoletnie dziecko wymienionego w art. 6 ust. 4 ustawy, do którego ma zastosowanie kwota dochodu w wysokości 112 000 zł.

Za dochody, o których mowa powyżej, uważa się dochody uzyskane łącznie w danym roku podatkowym, do których mają zastosowanie zasady opodatkowania określone w art. 27, art. 30b i art. 30c ustawy, pomniejszone o kwotę składek na ubezpieczenia społeczne, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 2a ustawy.

Odliczenie dotyczy łącznie obojga rodziców, opiekunów prawnych dziecka albo rodziców zastępczych pozostających w związku małżeńskim. Kwotę tę mogą odliczyć od podatku w częściach równych lub w dowolnej proporcji przez nich ustalonej.

Jeżeli w tym samym miesiącu w stosunku do dziecka wykonywana była władza rodzicielska, pełniona funkcja opiekuna prawnego lub rodziny zastępczej, to za ten miesiąc każdy z podatników może odliczyć 1/30 przysługującej kwoty odliczenia za każdy dzień sprawowania pieczy nad dzieckiem.

Na powyższych zasadach z odliczenia może również skorzystać podatnik, który w związku z wykonywaniem ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego oraz w związku ze sprawowaniem funkcji rodziny zastępczej utrzymywał w roku podatkowym pełnoletnie dziecko, o którym mowa w art. 6 ust. 4 pkt 2 i 3 ustawy, tj.:

- które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymywało zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną,
- do ukończenia 25 roku życia uczące się w szkole, o której mowa w przepisach o systemie oświaty, przepisach o szkolnictwie wyższym i nauce lub w przepisach regulujących system oświatowy lub szkolnictwo wyższe obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie, jeżeli w roku podatkowym nie uzyskało dochodów podlegających opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 27 lub art. 30b lub uzyskały przychody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy, w łącznej wysokości przekraczającej kwotę 3 089 zł, z wyjątkiem renty rodzinnej.

Z odliczenia nie mogą korzystać podatnicy, których dzieci prowadzą działalność gospodarczą opodatkowaną przy zastosowaniu 19% stawki podatkowej lub na zasadach tzw. ryczału od przychodów ewidencjonowanych lub karty podatkowej, lub podlegają przepisom ustawy o podatku tonażowym lub ustawy o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych.

Zwrot niewykorzystanej ulgi dla dzieci

Podatnicy, którzy występują o dodatkowy zwrot z tytułu ulgi na dzieci na zasadach określonych w art. 27f ust. 8–10 ustawy, wykazują kwoty składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne zapłaconych od przychodów zwolnionych na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy oraz, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 i 2a oraz art. 27b ust. 1 i 2 ustawy, tj. zapłaconych w roku podatkowym i podlegających odliczeniu (wykazanych przez płatnika lub samodzielnie wpłaconych do ZUS lub zagranicznych systemów ubezpieczeń), pomniejszonych o składki odliczone w PIT-36L, w PIT-28 lub wykazane jako odliczone w PIT-16A lub PIT-19A.

Ulga dla młodych

Podatnicy, którzy w okresie od 1 sierpnia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r., nie później jednak niż do ukończenia 26. roku życia, otrzymali:

1. przychody ze stosunku pracy i stosunków pokrewnych, wykazywane przez płatnika w informacji PIT-11, jeżeli płatnik w trakcie roku pobierał od nich zaliczkę na podatek, odpowiednio jeżeli płatnik stosował zwolnienie,
2. przychody z umów zlecenia, o których mowa w art. 13 pkt 8 ustawy, wykazywane przez płatnika w informacji PIT-11, jeżeli płatnik w trakcie roku pobierał od nich zaliczkę na podatek, odpowiednio jeżeli płatnik stosował zwolnienie.

Ze zwolnienia od podatku korzystają przychody wymienione w pkt 1 i 2 w łącznej wysokości nieprzekraczającej w 2019 r. (w odniesieniu do przychodów uzyskanych od 1 sierpnia do 31 grudnia 2019 r.) kwoty 35 636,67 zł; przy ustalaniu tej kwoty nie uwzględnia się przychodów podlegających opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym, przychodów zwolnionych od podatku dochodowego oraz przychodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

Uwaga! Uzyskanie w roku podatkowym wyłącznie przychodów zwolnionych od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy, samo w sobie nie rodzi obowiązku złożenia zeznania.

Nadwyżka ponad kwotę objętą zwolnieniem podlega opodatkowaniu.

Zastosowanie zwolnienia wpływa na wysokość kosztów uzyskania przychodów, jakie podatnik (odpowiednio małżonek) może zastosować w odniesieniu do ww. przychodów.

Ulga rehabilitacyjna

Wydatki na cele rehabilitacyjne oraz wydatki związane z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych, poniesione w roku podatkowym przez podatnika będącego osobą niepełnosprawną lub podatnika, na którego utrzymaniu są osoby niepełnosprawne (art. 26 ust. 1 pkt 6 ustawy). Za ww. wydatki uważa się wydatki poniesione na:

- adaptację i wyposażenie mieszkań oraz budynków mieszkalnych stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- przystosowanie pojazdów mechanicznych do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,

- zakup i naprawę indywidualnego sprzętu, urządzeń i narzędzi technicznych niezbędnych w rehabilitacji oraz ułatwiających wykonywanie czynności życiowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności, z wyjątkiem sprzętu gospodarstwa domowego,
- zakup wydawnictw i materiałów (pomocy) szkoleniowych, stosownie do potrzeb wynikających z niepełnosprawności,
- odpłatność za pobyt na turnusie rehabilitacyjnym,
- odpłatność za pobyt na leczeniu w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, za pobyt w zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych oraz odpłatność za zabiegi rehabilitacyjne,
- opłacenie przewodników osób niewidomych I lub II grupy inwalidztwa oraz osób z niepełnosprawnością narządu ruchu zaliczonych do I grupy inwalidztwa – w kwocie nieprzekraczającej w roku podatkowym **2 280 zł**,
- utrzymanie psa asystującego, o którym mowa w ustawie 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1172, z późn. zm.), w kwocie nieprzekraczającej w roku podatkowym **2 280 zł**,
- opiekę pielęgniarstwa w domu nad osobą niepełnosprawną w okresie przewlekłej choroby uniemożliwiającej poruszanie się oraz usługi opiekuńcze świadczone dla osób niepełnosprawnych zaliczonych do I grupy inwalidztwa,
- opłacenie tłumacza języka migowego,
- kolonie i obozy dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25 roku życia,
- leki w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy faktycznie poniesionymi wydatkami w danym miesiącu a kwotą 100 zł, jeżeli lekarz specjalista stwierdził, że osoba niepełnosprawna powinna stosować określone leki stale lub czasowo,
- odpłatny, konieczny przewóz na niezbędne zabiegi leczniczo-rehabilitacyjne:
 1. osoby niepełnosprawnej karetką transportu sanitarnego,
 2. osoby niepełnosprawnej, zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa, oraz dzieci niepełnosprawnych do lat 16 również innymi środkami transportu niż karetką transportu sanitarnego,
- używanie samochodu osobowego, stanowiącego własność (współwłasność) osoby niepełnosprawnej lub podatnika mającego na utrzymaniu osobę niepełnosprawną albo dziecko niepełnosprawne, które nie ukończyło 16 roku życia w wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym **2 280 zł**,
- odpłatne przejazdy środkami transportu publicznego związane z pobytem:
 1. na turnusie rehabilitacyjnym,
 2. w zakładzie lecznictwa uzdrowiskowego, zakładzie rehabilitacji leczniczej, zakładach opiekuńczo-leczniczych i pielęgnacyjno-opiekuńczych,
 3. na koloniach i obozach dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz dzieci osób niepełnosprawnych, które nie ukończyły 25 roku życia.

Odliczeniu nie podlegają te z ww. wydatków, które zostały sfinansowane (dofinansowane) ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych, zakładowego funduszu aktywności, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych lub ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia, zakładowego funduszu świadczeń socjalnych albo zostały zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie. Jeżeli wydatki były częściowo sfinansowane (dofinansowane) z tych funduszy (środków), odliczeniu podlega różnica pomiędzy poniesionymi wydatkami a kwotą sfinansowaną (dofinansowaną) z tych funduszy (środków) lub zwróconą w jakiegokolwiek formie.

Warunkiem odliczenia ww. wydatków jest posiadanie przez osobę, której dotyczy wydatek, dokumentów stwierdzających ich poniesienie oraz jednego z niżej wymienionych orzeczeń:

1. orzeczenia o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności, określonych w odrębnych przepisach,
2. decyzji przyznającej rentę z tytułu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy, rentę szkoleniową albo rentę socjalną,
3. orzeczenia o niepełnosprawności osoby, która nie ukończyła 16 roku życia, wydanego na podstawie odrębnych przepisów,
4. orzeczenia o niepełnosprawności, wydanego przez właściwy organ na podstawie odrębnych przepisów obowiązujących do dnia 31 sierpnia 1997 r.

W przypadku odliczeń ograniczonych limitem w wysokości 2 280 zł (np. z tytułu utrzymania psa asystującego, opłacenia przewodnika osoby niewidomej zaliczonej do I lub II grupy inwalidztwa) nie jest wymagane posiadanie dokumentów stwierdzających ich **wysokość**, jednakże na żądanie organów podatkowych podatnik jest obowiązany przedstawić dowody niezbędne do ustalenia prawa do odliczenia, w szczególności:

1. wskazać z imienia i nazwiska osoby, które opłacono w związku z pełnieniem przez nie funkcji przewodnika;
2. okazać certyfikat potwierdzający status psa asystującego.

Odliczeń z tytułu wydatków poniesionych na cele rehabilitacyjne oraz wydatków związanych z ułatwieniem wykonywania czynności życiowych mogą dokonywać również podatnicy, na których utrzymaniu są następujące osoby niepełnosprawne: współmałżonek, dzieci własne i przysposobione, dzieci obce przyjęte na wychowanie, pasierbowie, rodzice, rodzice współmałżonka, rodzeństwo, ojczym, macocha, zięciowie i synowie jeżeli w roku podatkowym dochody tych osób niepełnosprawnych nie przekroczyły kwoty 13 200 zł.

Uwaga:

- **wypłacona w 2019 roku 13 emerytura nie wlicza się do dochodu osoby niepełnosprawnej, ustalanego dla potrzeb ulgi rehabilitacyjnej.**
- **podobnie jest z alimentami na dzieci i świadczeniem uzupełniającym, określonymi w ustawie PIT, a także z zasiłkiem pielęgnacyjnym.**

Przy obliczaniu dochodu osoby niepełnosprawnej – dla ustalenia, czy pozostaje ona na utrzymaniu innej bliskiej osoby – nie bierze się zatem pod uwagę zarówno 13. emerytury (zgodnie z przepisami o jednorazowym świadczeniu pieniężnym dla emerytów i rencistów w 2019 r.), jak i innych dochodów:

- alimentów na rzecz dzieci,
- świadczenia uzupełniającego oraz
- zasiłku pielęgnacyjnego.

Do dochodów tych nie zalicza się świadczenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 100a ustawy, zasiłku pielęgnacyjnego oraz alimentów na rzecz dzieci, o których mowa w art. 6 ust. 4 ustawy, tj.:

1. małoletnich,
2. bez względu na ich wiek, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymywały zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną,

3. do ukończenia 25 roku życia uczących się w szkołach, o których mowa w przepisach o systemie oświaty, przepisach o szkolnictwie wyższym i nauce lub w przepisach regulujących system oświatowy lub szkolnictwo wyższe obowiązujących w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie, jeżeli w roku podatkowym nie uzyskały dochodów podlegających opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 27 lub art. 30b lub uzyskały przychody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148, w łącznej wysokości przekraczającej kwotę 3 089 zł, z wyjątkiem renty rodzinnej.

Ulga na internet

Podatnikowi przysługuje odliczenie wydatków na internet poniesionych w roku podatkowym. Ulga przysługuje wyłącznie w dwóch kolejno po sobie następujących latach podatkowych, jeżeli w okresie poprzedzającym te lata podatnik nie korzystał z tego odliczenia. Odliczeniu podlegają wydatki poniesione przez podatnika na internet, niezależnie od miejsca w którym podatnik użytkuje tę sieć, jak i formy dostępu, np. w domu (łącze stałe, bezprzewodowe, w tym za pomocą urządzeń mobilnych) jak i w kawiarence internetowej. Maksymalne odliczenie podatnika w skali całego roku nie może przekroczyć 760 zł.

Dowodem może być każdy dokument stwierdzający poniesienie wydatku, z którego wynika kto, komu, ile oraz za co zapłacił.

Ulga termomodernizacyjna

Ulga polega na odliczeniu od podstawy obliczenia podatku (przychodów - w przypadku podatku zryczałtowanego) wydatków poniesionych na realizację przedsięwzięcia termomodernizacyjnego w budynku mieszkalnym jednorodzinny.

Ulga przysługuje podatnikowi, który jest właścicielem lub współwłaścicielem budynku mieszkalnego jednorodzinnego.

Przedsięwzięciem termomodernizacyjnym jest:

- ulepszenie, w wyniku którego następuje zmniejszenie zapotrzebowania na energię dostarczaną na potrzeby ogrzewania i podgrzewania wody użytkowej oraz ogrzewania do budynków mieszkalnych;
- ulepszenie, w wyniku którego następuje zmniejszenie strat energii pierwotnej w lokalnych sieciach ciepłowniczych oraz zasilających je lokalnych źródłach ciepła, jeżeli budynki mieszkalne, do których dostarczana jest z tych sieci energia, spełniają wymagania w zakresie oszczędności energii, określone w przepisach prawa budowlanego, lub zostały podjęte działania mające na celu zmniejszenie zużycia energii dostarczanej do tych budynków;
- wykonanie przyłącza technicznego do scentralizowanego źródła ciepła, w związku z likwidacją lokalnego źródła ciepła, w wyniku czego następuje zmniejszenie kosztów pozyskania ciepła dostarczanego do budynków mieszkalnych;
- całkowita lub częściowa zamiana źródeł energii na źródła odnawialne lub zastosowanie wysokosprawnej kogeneracji.

Z ulgi termomodernizacyjnej nie można korzystać w przypadku budynku będącego w budowie.

Odliczeniu podlegają wydatki, które:

- są wymienione w załączniku do rozporządzenia Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 21 grudnia 2018 r. w sprawie określenia wykazu rodzajów materiałów budowlanych, urządzeń i usług związanych z realizacją przedsięwzięć termomodernizacyjnych (Dz. U. poz. 2489);
- dotyczą przedsięwzięcia termomodernizacyjnego, które zostanie zakończone w okresie 3 kolejnych lat, licząc od końca roku podatkowego, w którym podatnik poniósł pierwszy wydatek;
- zostały udokumentowane fakturą wystawioną przez podatnika podatku od towarów i usług niekorzystającego ze zwolnienia od tego podatku;
- nie zostały sfinansowane (dofinansowane) ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej lub wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej lub zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie;
- nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, odliczone od przychodu na podstawie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne lub uwzględnione przez podatnika w związku z korzystaniem z ulg podatkowych w rozumieniu Ordynacji podatkowej.

W przypadku gdy poniesione wydatki były opodatkowane podatkiem od towarów i usług, za kwotę wydatku uważa się wydatek wraz z tym podatkiem, o ile podatek od towarów i usług nie został odliczony na podstawie ustawy o podatku od towarów i usług.

Odliczenia dokonuje się w zeznaniu za rok podatkowy, w którym poniesiono wydatek.

Kwota odliczenia, która nie znalazła pokrycia w dochodzie (przychodzie) podatnika za rok podatkowy, podlega odliczeniu w kolejnych latach, nie dłużej jednak niż przez 6 lat, licząc od końca roku podatkowego, w którym poniesiono pierwszy wydatek.

Uwaga: Odliczenie stosuje się również do przedsięwzięcia termomodernizacyjnego rozpoczętego przed dniem 1 stycznia 2019 r., które zostało zakończone po dniu 31 grudnia 2018 r., jednak nie później niż w okresie 3 kolejnych lat, licząc od końca roku podatkowego, w którym podatnik poniósł pierwszy wydatek. W takim przypadku odliczeniu podlegają wydatki poniesione w okresie od 1 stycznia 2019 r., maksymalnie do dnia, w którym upływa wyżej wskazany termin.

Kwota odliczenia nie może przekroczyć 53 000 zł w odniesieniu do wszystkich realizowanych przedsięwzięć termomodernizacyjnych w poszczególnych budynkach, których podatnik jest właścicielem lub współwłaścicielem.

Jeśli podatnik nie zrealizuje przedsięwzięcia termomodernizacyjnego w terminie trzyletnim, jest on obowiązany do zwrotu ulgi, co oznacza doliczenie kwot uprzednio odliczonych z tego tytułu do dochodu (przychodu) za rok podatkowy, w którym upłynął trzyletni termin.

Podatnik, który po roku, w którym skorzystał z ulgi, otrzymał zwrot odliczonych wydatków na realizację przedsięwzięcia termomodernizacyjnego, jest obowiązany doliczyć odpowiednio kwoty uprzednio odliczone do dochodu (przychodu) w zeznaniu składanym za rok podatkowy, w którym otrzymał ten zwrot.

Wyszkolenie ucznia

Z ulgi za wyszkolenie uczniów lub z tytułu zatrudnienia pracowników w celu przygotowania zawodowego można korzystać na zasadzie praw nabytych oraz gdy spełnione zostały warunki niezbędne do jej nabycia przed końcem 2003 roku. Ulga ta przyznawana jest na podstawie decyzji urzędu skarbowego. Odliczeniu podlegają kwoty przyznane przed dniem 1 stycznia 2006 roku i nieodliczone, jak również kwoty ulg przyznanych na podstawie przepisów obowiązujących po dniu 1 stycznia 2006r.

Ulga polega na obniżeniu podatku dochodowego o kwotę określoną w decyzji urzędu skarbowego.

Umowa aktywizacyjna

Odliczenie przysługuje osobie prowadzącej gospodarstwo domowe, która zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, z późn. zm.) zawarła umowę aktywizacyjną z osobą bezrobotną w celu wykonywania pracy zarobkowej w gospodarstwie domowym i poniosła z tego tytułu wydatki z własnych środków na opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne. Odliczenie przysługuje po każdym okresie 12 miesięcy nieprzerwanego trwania tej umowy, pod warunkiem, że:

- zawarta umowa aktywizacyjna została zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy, a fakt jej zawarcia został potwierdzony zaświadczeniem,
- poniesione wydatki zostały udokumentowane dowodami stwierdzającymi ich poniesienie.

Odliczeniu podlegają wydatki poniesione przez osobę prowadzącą gospodarstwo domowe z tytułu opłacenia z własnych środków składek na ubezpieczenia społeczne osoby zatrudnionej w ramach umowy aktywizacyjnej, określonych w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300 z późn. zm.).

Odliczenia dokonuje się w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym upłynął okres 12 miesięcy nieprzerwanego trwania umowy aktywizacyjnej.

Zwrot nienależnie pobranych świadczeń

Zwrot nienależnie pobranych świadczeń, które uprzednio zwiększyły dochód podlegający opodatkowaniu (w kwotach uwzględniających podatek), jeżeli nie zostały one potrącone przez płatnika.

Podatnicy, którzy w latach: 2014, 2015, 2016, 2017 lub 2018 dokonali zwrotu nienależnie pobranych świadczeń i kwota tych zwrotów nie znalazła pokrycia w dochodzie za te lata, mają prawo od dochodów uzyskanych w 2019 r. odliczyć tę kwotę. Odliczeniu podlegają także zwroty dokonane w roku podatkowym.

Ulgi mieszkaniowe

Ulga mieszkaniowa dotyczy wydatków poniesionych na:

1. na spłatę odsetek od kredytu (pożyczki) mieszkaniowego, udzielonego podatnikowi w latach 2002-2006, jak również odsetek od kredytu (pożyczki) udzielonego podatnikowi na spłatę kredytu (pożyczki) mieszkaniowego lub kredytu przeznaczonego na spłatę tych kredytów;
2. na kontynuację systematycznego gromadzenia oszczędności wyłącznie na jednym rachunku oszczędnościowo-kredytowym i w jednym banku prowadzącym kasę mieszkaniową;
3. na spłatę (wraz z odsetkami) kredytu bankowego lub pożyczki z zakładu pracy, otrzymanych w latach 1992-1993 na cele mieszkaniowe, określone w art. 26 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.), w brzmieniu obowiązującym w tych latach,
4. w latach ubiegłych na cele mieszkaniowe (w tym na remont lub modernizację domu/mieszkania), jeżeli wydatki te nie znalazły pokrycia odpowiednio w dochodzie, przychodzie lub podatku za te lata.

Ulga odsetkowa

Zgodnie z ust. 1 art. 9 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1588 oraz z 2008 r. poz. 1316):

"podatnikowi, któremu w latach 2002-2006 został udzielony kredyt (pożyczka), o którym mowa w art. 26b ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., zwany dalej „kredytem mieszkaniowym”, przysługuje na zasadach określonych w tej ustawie oraz w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2007 r., prawo do odliczania wydatków na spłatę odsetek:

1. od kredytu mieszkaniowego,
2. od kredytu (pożyczki) zaciągniętego na spłatę kredytu mieszkaniowego,
3. od każdego kolejnego kredytu (pożyczki) zaciągniętego na spłatę kredytu (pożyczki), o którym mowa w pkt 1 lub 2

- do upływu terminu spłaty określonego w umowie o kredyt mieszkaniowy zawartej przed dniem 1 stycznia 2007 r., nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2027 r."

„Kredyt mieszkaniowy”, o którym mowa wyżej, to kredyt (pożyczka) udzielony bezpośrednio podatnikowi (a nie np. deweloperowi czy spółdzielni mieszkaniowej) w latach 2002-2006 na sfinansowanie inwestycji, mającej na celu zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych, związanej z:

1. budową budynku mieszkalnego albo
2. wniesieniem wkładu budowlanego lub mieszkaniowego do spółdzielni mieszkaniowej na nabycie prawa do nowo budowanego budynku mieszkalnego albo lokalu mieszkalnego w takim budynku, albo
3. zakupem nowo wybudowanego budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego w takim budynku od gminy albo od osoby, która wybudowała ten budynek w wykonywaniu działalności gospodarczej, albo
4. nadbudową lub rozbudową budynku na cele mieszkalne lub przebudową (przystosowaniem) budynku niemieszkalnego, jego części lub pomieszczenia niemieszkalnego na cele mieszkalne, w wyniku których powstanie samodzielne mieszkanie spełniające

wymagania określone w przepisach prawa budowlanego.

W ramach ulgi odsetkowej odliczeniu podlegają zarówno faktycznie spłacone odsetki od kredytu (pożyczki) mieszkaniowej, jak i od kredytu (pożyczki) zaciągniętego na spłatę kredytu (pożyczki) mieszkaniowego oraz od każdego kolejnego kredytu (pożyczki) zaciągniętego na spłatę ww. zobowiązań.

W przypadku, gdy kredyt (pożyczka) – udzielony podatnikowi na spłatę kredytu (pożyczki) mieszkaniowego lub kredytu (pożyczki) zaciągniętego na spłatę kredytu (pożyczki) mieszkaniowego oraz każdego kolejnego kredytu (pożyczki) zaciągniętego na spłatę ww. zobowiązań – stanowi część kredytu (pożyczki) przeznaczonego na spłatę również innych niż wymienione w tym przepisie zobowiązań kredytowych (pożyczkowych), odliczeniu podlegają wyłącznie odsetki od tej części kredytu (pożyczki), która proporcjonalnie przypada na spłatę kredytu (pożyczki) zaciągniętego na spłatę kredytu (pożyczki) mieszkaniowego oraz każdego kolejnego kredytu (pożyczki) zaciągniętego na spłatę ww. zobowiązań.

Podatnik, który inwestycję mieszkaniową zakończył w roku 2019, odsetki od kredytu (pożyczki) może odliczyć po raz pierwszy w zeznaniu składanym za ten rok podatkowy, a odsetki zapłacone przed rokiem zakończenia inwestycji (jeżeli nie zostaną odliczone od dochodu za 2019 r.) może odliczyć również w następnym roku podatkowym. W tym przypadku odliczeniu podlega wyłącznie różnica między sumą odsetek przypadających do odliczenia a kwotą odsetek faktycznie odliczonych w roku, w którym podatnik dokonał pierwszego odliczenia.

Odliczenie stosuje się, jeżeli m.in.:

- kredyt (pożyczka) mieszkaniowy został udzielony w latach 2002-2006,
- kredyt (pożyczka) mieszkaniowy był udzielony przez podmiot uprawniony na podstawie przepisów prawa bankowego albo przepisów o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych do udzielania kredytów (pożyczek), a z umowy kredytu (pożyczki) wynika, że dotyczy on jednej z inwestycji wymienionych w oświadczeniu PIT-2K,
- kredyt (pożyczka) udzielony na spłatę kredytu (pożyczki) mieszkaniowego lub każdego kolejnego kredytu zaciągniętego na spłatę tych kredytów zaciągnięty został w bankach lub kasach oszczędnościowo-kredytowych działających we wszystkich państwach Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego, jak i w Konfederacji Szwajcarskiej,
- inwestycja dotyczy budynków mieszkalnych lub lokali mieszkalnych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przeznaczonym pod budownictwo mieszkaniowe w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w razie braku tego planu - określonym w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, wydanej na podstawie obowiązujących ustaw,
- inwestycja dotyczy budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego, którego budowa została zakończona nie wcześniej niż w 2002 r., a ponadto w przypadku inwestycji związanej z:
 - budową budynku mieszkalnego albo nadbudową lub rozbudową budynku na cele mieszkalne lub przebudową (przystosowaniem) budynku niemieszkalnego, jego części lub pomieszczenia niemieszkalnego na cele mieszkalne, w wyniku których powstanie samodzielne mieszkanie spełniające wymagania określone w przepisach prawa budowlanego – zakończenie nastąpiło przed upływem trzech lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zgodnie z prawem budowlanym uzyskano pozwolenie na budowę, nadbudowę lub rozbudowę budynku na cele mieszkalne lub przebudowę (przystosowanie) budynku niemieszkalnego, jego części lub pomieszczenia niemieszkalnego na cele mieszkalne, i zostało potwierdzone określonym w przepisach prawa budowlanego pozwoleniem na użytkowanie budynku mieszkalnego, a w razie braku obowiązku jego uzyskania – zawiadomieniem o zakończeniu budowy takiego budynku,
 - wniesieniem wkładu budowlanego lub mieszkaniowego do spółdzielni mieszkaniowej na nabycie prawa do nowo budowanego budynku mieszkalnego albo lokalu mieszkalnego w takim budynku, albo związanej z zakupem nowo

wybudowanego budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego w takim budynku od gminy albo od osoby, która wybudowała ten budynek w wykonywaniu działalności gospodarczej – została zawarta umowa o ustanowieniu spółdzielczego własnościowego lub lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego albo umowa w formie aktu notarialnego o ustanowieniu odrębnej własności lokalu mieszkalnego, o przeniesieniu na podatnika własności budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego, której jedną ze stron jest podatnik,

- odsetki:
 - zostały faktycznie zapłacone, a ich wysokość i termin zapłaty są udokumentowane dowodem wystawionym przez podmiot uprawniony na podstawie przepisów prawa bankowego albo przepisów o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych do udzielania kredytów (pożyczek),
 - nie zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów lub nie zostały zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie, chyba że zwrócone odsetki zwiększyły podstawę obliczenia podatku,
- podatnik lub jego małżonek nie korzystał lub nie korzysta z odliczenia od dochodu (przychodu) lub podatku, z tytułu wydatków poniesionych na własne cele mieszkaniowe, przeznaczonych na: zakup gruntu lub odpłatne przeniesienie prawa wieczystego użytkowania gruntu pod budowę budynku mieszkalnego, budowę budynku mieszkalnego, wkład budowlany lub mieszkaniowy do spółdzielni mieszkaniowej, zakup nowo wybudowanego budynku mieszkalnego lub lokalu mieszkalnego w takim budynku od gminy albo od osoby, która wybudowała ten budynek w wykonywaniu działalności gospodarczej, nadbudowę lub rozbudowę budynku na cele mieszkalne, przebudowę strychu, suszarni albo przystosowanie innego pomieszczenia na cele mieszkalne oraz wykończenie lokalu mieszkalnego w nowo wybudowanym budynku mieszkalnym, do dnia zasiedlenia tego lokalu, systematyczne gromadzenie oszczędności na rachunku oszczędnościowo-kredytowym w banku prowadzącym kasę mieszkaniową.

Odliczenie obejmuje wyłącznie odsetki:

- naliczone za okres począwszy od dnia 1 stycznia 2002 r. i zapłacone od tego dnia,
- od tej części kredytu (pożyczki), która nie przekracza kwoty stanowiącej iloczyn 70 m² powierzchni użytkowej i wskaźnika przeliczeniowego 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, ustalonego dla celów obliczenia premii gwarancyjnej od wkładów na oszczędnościowych książeczkach mieszkaniowych za III kwartał roku poprzedzającego rok podatkowy, określonej na rok zakończenia inwestycji (art. 9 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw). Na 2019 r. kwota ta wynosi 325 990 zł. Zatem w sytuacji, gdy podatnik w latach 2002-2006 zaciągnął kredyt (pożyczkę) w wysokości np. 350 000 zł, i w 2019 r. zakończył inwestycję mieszkaniową, to w zeznaniu podatkowym składanym za ten rok może odliczyć od dochodu faktycznie zapłacone odsetki w części przypadającej na kredyt w kwocie 325 990 zł, czyli w takim procencie jaki uzyska z podzielenia kwoty limitowanej (325 990 zł) przez całą kwotę kredytu (350 000 zł) x 100.

Ponadto należy pamiętać, że:

- wysokość odliczeń dotyczy łącznie obojga małżonków. Jeżeli małżonkowie podlegają odrębnemu opodatkowaniu - odliczeń dokonuje się zgodnie z wnioskami zawartymi w zeznaniach rocznych, bądź od dochodu każdego z małżonków, w proporcji wskazanej we wniosku, bądź od dochodu jednego z małżonków.
- do zeznania podatkowego składanego za rok, w którym po raz pierwszy dokonuje się odliczeń w ramach ulgi odsetkowej podatnik dołącza oświadczenie, według określonego wzoru, o wysokości wszystkich poniesionych wydatków związanych z daną inwestycją, w tym o wysokości wydatków udokumentowanych fakturami wystawionymi przez podatników podatku od towarów i

usług niekorzystających ze zwolnienia od tego podatku – tzw. oświadczenie PIT 2K. W oświadczeniu tym podatnik (a w przypadku małżonków – zarówno mąż jak i żona) jest zobowiązany do podania, oprócz danych identyfikacyjnych, również:

- roku, w którym uzyskał kredyt (pożyczkę) mieszkaniowy,
 - kwoty uzyskanego kredytu (pożyczki),
 - roku rozpoczęcia i zakończenia inwestycji mieszkaniowej, na sfinansowanie której podatnik zaciągnął kredyt (pożyczkę),
 - rodzaju prowadzonej inwestycji,
 - łącznej kwoty poniesionych wydatków związanych z daną inwestycją,
 - kwoty wydatków udokumentowanych fakturami wystawionymi przez podatników podatku od towarów i usług niekorzystających ze zwolnienia od tego podatku,
- prawa do odliczenia nie ma podatnik, który kredyt mieszkaniowy zaciągnął na warunkach określonych w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o finansowym wsparciu rodzin w nabywaniu własnego mieszkania (Dz. U. z 2019 r. poz. 1011) – ust. 2 w ww. art. 9 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Uwaga! Wyżej przytoczone informacje nie odzwierciedlają pełnego brzmienia art. 26b ustawy, obowiązującego przed 1 stycznia 2007 r., w związku z art. 9 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Dlatego też przed dokonaniem odliczenia w zeznaniu wskazane jest zapoznanie się ze wszystkimi regulacjami dotyczącymi przedmiotowej ulgi, zawartymi w powołanych przepisach.

Ulgi odliczane na zasadzie praw nabytych

Podatnicy, którzy w roku podatkowym dokonali spłaty kredytu bankowego lub pożyczki z zakładu pracy, wraz z odsetkami, otrzymanych w latach 1992-1993 na cele mieszkaniowe określone w art. 26 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy, w brzmieniu obowiązującym w tych latach, i nie ponieśli wydatków mieszkaniowych, natomiast dokonują odliczeń wydatków poniesionych i podlegających odliczeniu w latach ubiegłych, w części w jakiej wydatki te nie znalazły pokrycia w dochodzie (przychodzie) za te lata.

Należy wpisać rodzaj wydatku mieszkaniowego i odpowiednio kwotę dokonywanego odliczenia. Przy czym, kwota dokonanego odliczenia nie może być wyższa niż kwota przysługującego na dany rok podatkowy limitu odliczeń. Limit ten oblicza się, jako różnicę limitu odliczeń przysługującego podatnikowi w okresie obowiązywania przepisów ustawy (tj. począwszy od 1992), a limitu odliczeń wykorzystanego w latach ubiegłych.

Uwaga! Nie należy wpisywać wydatków poniesionych w roku podatkowym na spłatę zadłużenia z tytułu zaciągniętych przez spółdzielnie mieszkaniowe, do dnia 31 maja 1992 r., kredytów na budownictwo mieszkaniowe. Przedmiotowa ulga wygasa z końcem 1999 r. (odliczenie od dochodu), odpowiednio z końcem 2004 r. (odliczenie od podatku).

Kasa mieszkaniowa

Odliczenie od podatku z tytułu systematycznego gromadzenia oszczędności na jednym rachunku oszczędnościowo-kredytowym i w jednym banku, który prowadzi kasę mieszkaniową przysługuje podatnikom, którzy zawarli umowę o kredyt kontraktowy z bankiem prowadzącym kasę mieszkaniową o systematyczne gromadzenie oszczędności, według zasad określonych w przepisach o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego, i przed dniem 1 stycznia 2002 r. nabyli prawo do odliczania od podatku wydatków poniesionych na cel określony w art. 27a ust.1 pkt 2 ustawy, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 stycznia 2002 r., przysługuje, na zasadach określonych w tej ustawie, prawo do odliczania od podatku dalszych kwot wpłaconych oszczędności na kontynuację systematycznego gromadzenia oszczędności wyłącznie na tym samym rachunku oszczędnościowo-kredytowym i w tym samym banku prowadzącym kasę mieszkaniową, poniesionych od dnia 1 stycznia 2002 r., do upływu określonego przed dniem 1 stycznia 2002 r. terminu systematycznego gromadzenia oszczędności, wynikającego z umowy o kredyt kontraktowy.

Kwota odliczenia nie może przekroczyć 30% wydatków poniesionych w roku podatkowym, nie więcej jednak niż 11 340 zł. Przy czym należy sprawdzić, czy odliczana kwota mieści się w kwocie limitu odliczeń przysługującego w roku podatkowym, obliczonej jako różnica limitu odliczeń określonego na lata obowiązywania przepisów ustawy (tj. od 1992 r.) a limitu odliczeń wykorzystanego w latach ubiegłych. W przypadku osób, które dokonują również odliczeń z tytułu spłaconych w roku podatkowym odsetek od kredytu bankowego lub pożyczki z zakładu pracy, otrzymanych w latach 1992-1993 na cele mieszkaniowe (mieszczące się w pojęciu tzw. dużej ulgi budowlanej), wyżej wymieniony limit odliczeń określony na lata obowiązywania przepisów ustawy pomniejszają dodatkowo o 19% tych odsetek.

Wydatki mieszkaniowe nieodliczone w latach poprzednich

Podatnicy, którzy w latach ubiegłych dokonywali odliczeń od podatku z tytułu poniesienia wydatków mieszkaniowych (w tym w ramach ulgi remontowo-modernizacyjnej), a przysługujące im odliczenie nie znalazło pokrycia w podatku za te lata, nieodliczoną kwotę mogą zwiększyć przysługujące odliczenie od podatku w roku podatkowym.

Wpłaty na indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego (IKZE)

Wysokość wpłat na IKZE określona jest w art. 13a ust. 1 - 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1808). Stosownie do tych przepisów wpłaty dokonywane na IKZE nie mogą przekroczyć kwoty odpowiadającej 1,2-krotności przeciętnego prognozowanego wynagrodzenia

miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok określonego w ustawie budżetowej lub ustawie o prowizorium budżetowym lub w ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone. W 2019 r. limit ten wynosi 5 718 zł.

Wpłaty dokonywane przez małoletniego na IKZE nie mogą przekroczyć dochodów uzyskanych przez niego w danym roku z pracy wykonywanej na podstawie umowy o pracę. Nie mogą być one również wyższe od kwoty rocznego limitu (art. 13a ust. 7 ustawy o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego).

Jeżeli w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. oszczędzający przeniósł środki zgromadzone na indywidualnym koncie emerytalnym (IKE) na indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego (IKZE), środki te uznaje się za wpłatę na IKZE. Wpłata ta podlegała odliczeniu od dochodu w ramach limitu przysługującego w roku podatkowym 2012. Nadwyżka ponad przysługujący w tym roku limit odliczenia podlega odliczeniu w latach następnych. Oszczędzający musi jednak pamiętać, iż w okresie, w którym dokonuje odliczeń od dochodu środków przeniesionych z IKE na IKZE nie przysługuje mu prawo dokonywania wpłat na IKZE.

Darowizny

Sprawdź, jakie możesz odliczyć darowizny:

- na działalność pożytku publicznego
- na cele kultu religijnego
- krwiodawstwo
- na cele kształcenia zawodowego
- darowizny z odrębnych ustaw

Na działalność pożytku publicznego

Darowizny można odliczyć od podstawy opodatkowania na liczne cele, które są określone w przepisach ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz.688, z późn. zm.). Chodzi m.in. o wspieranie rodzin i osób w trudnej sytuacji życiowej, działalności charytatywnej i na rzecz osób niepełnosprawnych, ochrony i promocji zdrowia czy nauki, szkolnictwa wyższego i edukacji.

Darowiznę mogą otrzymać:

- organizacje pozarządowe (np. fundacje i stowarzyszenia), które nie są jednostkami sektora finansów publicznych i nie działają w celu osiągnięcia zysku oraz m.in. kościoły, stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego czy spółdzielnie socjalne lub
- równoważne organizacje określone w przepisach regulujących działalność pożytku publicznego, które obowiązują w innym niż Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej (UE) lub innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG, tj. Islandia, Liechtenstein, Norwegia), które prowadzą działalność pożytku publicznego w sferze zadań publicznych i realizują wskazane cele.

Odlicza się kwotę faktycznie przekazanej darowizny, nie więcej jednak niż 6% dochodu/przychodu darczyńcy.

Limit jest wspólny z odliczeniami z tytułu darowizn na cele kultu religijnego, honorowego krwiodawstwa oraz kształcenia zawodowego.

Jeżeli przedmiotem darowizny są towary opodatkowane VAT, za kwotę darowizny uważa się wartość towaru plus VAT – w części przekraczającej kwotę podatku naliczonego, którą podatnik ma prawo odliczyć zgodnie z przepisami o VAT z tytułu dokonania tej darowizny.

W przypadku darowizny na rzecz organizacji określonej w przepisach regulujących działalność pożytku publicznego w innym kraju UE lub EOG, prawo do odliczenia przysługuje pod warunkiem:

- udokumentowania przez podatnika oświadczeniem tej organizacji, że na dzień przekazania darowizny była ona równoważną organizacją do organizacji, działających na podstawie polskich przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, realizującą wskazane cele,
- istnienia podstawy prawnej wynikającej z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, na którego terytorium organizacja posiada siedzibę.

Nie odlicza się darowizn:

- na rzecz osób fizycznych,
na rzecz osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, prowadzących działalność gospodarczą, która polega na wytwarzaniu wyrobów przemysłu elektronicznego, paliwowego, tytoniowego, spirytusowego, winiarskiego, piwowarskiego, a także pozostałych wyrobów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,5%, oraz wyrobów z metali szlachetnych albo z udziałem tych metali, lub handlu tymi wyrobami,
- zwróconych w jakiegokolwiek formie,
- zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów,
- odliczonych od przychodu na podstawie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne/odliczonych od dochodu na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Darowiznę należy udokumentować:

- dowodem wpłaty na rachunek płatniczy obdarowanego lub jego rachunek w banku, inny niż rachunek płatniczy – w przypadku darowizny pieniężnej,
- dowodem, z którego wynikają dane identyfikujące darczyńcę oraz wartość przekazanej darowizny wraz z oświadczeniem obdarowanego o jej przyjęciu – w przypadku darowizny niepieniężnej.

Realizacja odliczenia w trakcie roku podatkowego następuje przy:

- obliczaniu zaliczek na podatek przez podatników, którzy osiągają dochody z działalności gospodarczej, z najmu, dzierżawy, które są opodatkowane przy zastosowaniu skali podatkowej,
- obliczaniu miesięcznego (kwartalnego) ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych.

W zeznaniu rocznym należy wykazać kwotę (wartość) przekazanej darowizny, kwotę (wartość) odliczonej

Na cele kultu religijnego

Odliczeniu od dochodu/przychodu podlegają darowizny przekazane na cele kultu religijnego.

Odlicza się kwotę faktycznie dokonanej darowizny, nie więcej jednak niż kwotę stanowiącą 6% dochodu/przychodu darczyńcy.

Limit jest wspólny z odliczeniami z tytułu darowizn na cele określone w ustawie o działalności pożytku publicznego, z tytułu honorowego krwiodawstwa oraz na kształcenie zawodowe.

Jeżeli przedmiotem darowizny są towary opodatkowane VAT, za kwotę darowizny uważa się wartość towaru plus VAT – w części przekraczającej kwotę podatku naliczonego, którą podatnik ma prawo odliczyć zgodnie z przepisami o VAT z tytułu dokonania tej darowizny.

Nie odlicza się darowizn:

- na rzecz osób fizycznych,
- na rzecz osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, które prowadzą działalność gospodarczą, która polega na wytwarzaniu wyrobów przemysłu elektronicznego, paliwowego, tytoniowego, spirytusowego, winiarskiego, piwowarskiego, a także pozostałych wyrobów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,5%, oraz wyrobów z metali szlachetnych albo z udziałem tych metali, lub handlu tymi wyrobami,
- zwróconych w jakiegokolwiek formie,
- zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów,
- odliczonych od przychodu na podstawie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne/odliczonych od dochodu na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Darowiznę należy udokumentować

- dowodem wpłaty na rachunek płatniczy obdarowanego lub jego rachunek w banku, inny niż rachunek płatniczy – w przypadku darowizny pieniężnej,
- dowodem, z którego wynikają dane identyfikujące darczyńcę oraz wartość przekazanej darowizny wraz z oświadczeniem obdarowanego o jej przyjęciu – w przypadku darowizny niepieniężnej.

W zeznaniu rocznym należy wykazać kwotę (wartość) przekazanej darowizny, kwotę (wartość) odliczonej darowizny oraz dane identyfikujące obdarowanego.

Krwiodawstwo

Odliczeniu od dochodu/przychodu podlegają darowizny przekazane na cele krwiodawstwa, które są realizowane przez honorowych dawców krwi.

Ulga przysługuje w wysokości iloczynu kwoty rekompensaty określonej przepisami wydanymi na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy o publicznej służbie krwi i litrów oddanej krwi lub jej składników. Odliczyć można kwotę faktycznie dokonanej darowizny - nie więcej jednak niż kwotę stanowiącą 6% dochodu/przychodu darczyńcy. Limit jest wspólny z odliczeniami z tytułu darowizn na cele kultu

religijnego, na działalność pożytku publicznego oraz na kształcenie zawodowe.

Nie odlicza się darowizn zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów albo odliczonych od przychodu na podstawie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne/odliczonych od dochodu na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Wysokość darowizny należy udokumentować zaświadczeniem od jednostki organizacyjnej, która realizuje zadania w zakresie pobierania krwi. W zaświadczeniu podawana jest ilość bezpłatnie oddanej krwi lub jej składników.

Podatnik, który odlicza darowiznę jest zobowiązany w zeznaniu podatkowym wykazać kwotę przekazanej darowizny, kwotę dokonanego odliczenia oraz dane pozwalające na identyfikację właściwej jednostki organizacyjnej, która realizuje zadania w zakresie pobierania krwi.

Na cele kształcenia zawodowego

Odliczeniu podlegają darowizny na cele kształcenia zawodowego, przekazane w formie materiałów dydaktycznych lub środków trwałych, z wyjątkiem materiałów dydaktycznych lub środków trwałych, które nie są kompletne, zdadne do użytku lub są starsze niż 12 lat.

Darowiznę mogą otrzymać:

- publiczne szkoły prowadzące kształcenie zawodowe,
- publiczne placówki i centra.

Odliczenie przysługuje wyłącznie podatnikom osiągającym przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej, którzy korzystają z opodatkowania na ogólnych zasadach według skali podatkowej lub według 19% stawki podatku albo z opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych.

Odlicza się wartość faktycznie przekazanej darowizny, nie więcej jednak niż 6% dochodu/przychodu. Limit odliczenia jest wspólny z odliczeniami z tytułu darowizn na cele pożytku publicznego, kultu religijnego oraz honorowego krwiodawstwa.

Jeżeli przedmiotem darowizny są towary opodatkowane VAT, za kwotę darowizny uważa się wartość towaru plus VAT – w części przekraczającej kwotę podatku naliczonego, którą podatnik ma prawo odliczyć zgodnie z przepisami o VAT z tytułu dokonania tej darowizny.

Nie odlicza się darowizn:

- na rzecz osób fizycznych,
- na rzecz osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej, prowadzących działalność gospodarczą, która polega na wytwarzaniu wyrobów przemysłu elektronicznego, paliwowego, tytoniowego, spirytusowego, winiarskiego, piwowarskiego, a także pozostałych wyrobów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,5%, oraz wyrobów z metali szlachetnych albo z udziałem tych metali, lub handlu tymi wyrobami,
- zwróconych w jakiegokolwiek formie,

- zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów,
- odliczonych od przychodu na podstawie ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne,
- uprzednio odliczonych od dochodu.

Darowiznę należy udokumentować dowodem, z którego wynikają dane identyfikujące darczyńcę oraz wartość przekazanej darowizny wraz z oświadczeniem obdarowanego o jej przyjęciu.

W zeznaniu rocznym należy wykazać wartość przekazanej darowizny, wartość odliczonej darowizny oraz dane pozwalające na identyfikację obdarowanego.

Odliczenie darowizn stosuje się od 1 stycznia 2019 r.

Darowizny z odrębnych ustaw

Darowizny, które wynikają z odrębnych ustaw, są odliczane od podstawy opodatkowania.

Są to darowizny na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, które mogą być odliczane w pełnej wysokości. Odlicza się wartość faktycznie przekazanej darowizny.

Prawo do ich odliczenia wynika z ustaw regulujących stosunek państwa do poszczególnych kościołów, np. ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1347).

Obdarowany przekazuje darczyńcy:

- pokwitowanie odbioru darowizny, potrzebne darczyńcy w chwili odliczenia oraz
- sprawozdanie o przeznaczeniu darowizny na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą (w ciągu dwóch lat od otrzymania darowizny).

Ponadto darczyńca może odliczyć tylko darowizny, których wysokość jest udokumentowana:

- dowodem wpłaty na rachunek płatniczy obdarowanego lub jego rachunek w banku, inny niż rachunek płatniczy – w przypadku darowizny pieniężnej,
- dokumentem, z którego wynikają dane identyfikujące darczyńcę, wartość przekazanej darowizny wraz z oświadczeniem obdarowanego o jej przyjęciu - w przypadku darowizny innej niż pieniężna.

Ulga abolicyjna

Podatek dochodowy można pomniejszyć poprzez odliczenie kwoty stanowiącej różnicę między podatkiem obliczonym przy zastosowaniu do przychodów z pracy uzyskanych za granicą metody odliczenia proporcjonalnego a kwotą podatku obliczonego przy zastosowaniu do tych przychodów metody wyłączenia z progresją. Prawo do pomniejszenia podatku w ten sposób daje art. 27g

ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Ulga przysługuje podatnikom, którzy podlegają nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu i uzyskują poza Polską dochody:

- ze źródeł, o których mowa w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 12 ust. 1, art. 13, art. 14);
- z praw majątkowych, w zakresie praw autorskich i praw pokrewnych w rozumieniu odrębnych przepisów, z wykonywanej poza Polską działalności artystycznej, literackiej, naukowej, oświatowej i publicystycznej. Wyjątkiem są dochody (przychody) uzyskane z korzystania z tych praw lub rozporządzania nimi

– i rozliczają się metodą odliczenia proporcjonalnego (na zasadach określonych w art. 27 ust. 9 albo 9a ustawy).

Podatnik odlicza od podatku (pomniejszonego o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, o której mowa w art. 27b ustawy) kwotę, która odpowiada różnicy między podatkiem obliczonym metodą odliczenia proporcjonalnego, a kwotą podatku obliczonego tzw. metodą wyłączenia z progresją (według zasad określonych w art. 27 ust. 8 ustawy).

Pamiętaj, że nie możesz skorzystać z ulgi abolicyjnej, gdy dochody (przychody) ze wskazanych powyżej źródeł zostały uzyskane w krajach i na terytoriach stosujących szkodliwą konkurencję podatkową. Lista krajów została opublikowana w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie określenia krajów i terytoriów stosujących szkodliwą konkurencję podatkową w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 599).

Należne zaliczki

Podatnik

Sekcja O zeznania podatkowego PIT-36 dotyczy osób, które nie mają na terytorium Polski miejsca zamieszkania (art. 3 ust. 2a) podlegających obowiązkowi podatkowemu tylko od dochodów (przychodów) osiąganych na terytorium Polski (ograniczony obowiązek podatkowy) i uzyskujących przychody określone w art. 29 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Osoby te, bez pośrednictwa płatników, są obowiązane bez wezwania wpłacać zryczałtowany podatek dochodowy na zasadach, o których mowa w art. 29, za miesiące, w których uzyskały ten przychód, w terminie do dnia 20 następnego miesiąca za miesiąc poprzedni. Podatek za grudzień jest płatny przed upływem terminu określonego na złożenie zeznania. Zaliczki te należy wykazać w PIT-36, w sekcji O.

Art. 29 w ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wymienia następujące przychody oraz stawkę zryczałtowanego podatku pobieranego od tych dochodów:

- z działalności określonej w art. 13 pkt 2 i 6–9 oraz z odsetek innych niż wymienione w art. 30a ust. 1, z praw autorskich lub z praw pokrewnych, z praw do projektów wynalazczych, znaków towarowych i wzorów zdobniczych, w tym również ze sprzedaży tych praw, z należności za udostępnienie tajemnicy receptury lub procesu produkcyjnego, za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, w tym także środka transportu, oraz za informacje związane ze zdobytym doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej (know-how) – należny podatek w formie ryczałtu wynosi 20% przychodu;

- z opłat za usługi w zakresie działalności widowiskowej, rozrywkowej lub sportowej, wykonywanej przez osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania za granicą, a organizowanej za pośrednictwem osób fizycznych lub osób prawnych prowadzących działalność w zakresie imprez artystycznych, rozrywkowych lub sportowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – należny podatek w formie ryczałtu wynosi 20% przychodu;
- z tytułu należnych opłat za wywóz ładunków i pasażerów przyjętych do przewozu w portach polskich przez zagraniczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej, z wyjątkiem ładunków i pasażerów tranzytowych – należny podatek w formie ryczałtu wynosi 10% przychodów;
- uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej, z wyłączeniem przychodów uzyskanych z lotniczego rozkładowego przewozu pasażerskiego, skorzystanie z którego wymaga posiadania biletu lotniczego przez pasażera – należny podatek w formie ryczałtu wynosi 10% przychodów;
- z tytułu świadczeń doradczych, księgowych, badania rynku, usług prawnych, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, usług rekrutacji pracowników
- i pozyskiwania personelu, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze – należny podatek w formie ryczałtu wynosi 20% przychodu.

Do powyższych przychodów stosuje się umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. Jednakże zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub niepobranie (niezapłacenie) podatku zgodnie z taką umową jest możliwe pod warunkiem udokumentowania dla celów podatkowych miejsca zamieszkania podatnika uzyskanym od niego certyfikatem rezydencji.

Przepisów art. 29 ust. 1 nie stosuje się, jeżeli przychody, o których w nim mowa, były uzyskane przez osobę, której dotyczy sekcja O zeznania, prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, pod warunkiem że osoba ta posiada zaświadczenie o istnieniu zagranicznego zakładu, wydane przez właściwy organ podatkowy państwa, w którym ma on miejsce zamieszkania, albo przez właściwy organ podatkowy państwa, w którym ten zagraniczny zakład jest położony.

Jeżeli podatnik będący osobą, o której mowa w art. 3 ust. 2a ustawy:

- mają miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej i
- udokumentował certyfikatem rezydencji miejsce zamieszkania dla celów podatkowych

– uzyskane przychody, o których mowa w ust. 1, podlegające opodatkowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może, na wniosek wyrażony w zeznaniu podatkowym składanym za dany rok podatkowy, opodatkować na zasadach określonych w art. 27 ust. 1 (zasady ogólne). W tym przypadku pobrany od tych przychodów zryczałtowany podatek dochodowy, o którym mowa w ust. 1, traktuje się na równi z pobraną przez płatnika zaliczką na podatek dochodowy.

Takie opodatkowanie można jednak zastosować tylko, jeżeli istnieje podstawa prawna wynikająca z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

Pamiętaj do przychodów wymienionych w art. 29 uzyskanych przez osoby, o których mowa w art. 3 ust. 2a (posiadających ograniczony obowiązek podatkowy) nie stosuje się zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148 (ulga dla młodych).

Małżonek

Sekcja O zeznania podatkowego PIT-36 dotyczy osób, które nie mają na terytorium Polski miejsca zamieszkania (art. 3 ust. 2a) podlegających obowiązkowi podatkowemu tylko od dochodów (przychodów) osiąganych na terytorium Polski (ograniczony obowiązek podatkowy) i uzyskujących przychody określone w art. 29 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Osoby te, bez pośrednictwa płatników, są obowiązane bez wezwania wpłacać zryczałtowany podatek dochodowy na zasadach, o których mowa w art. 29, za miesiące, w których uzyskały ten przychód, w terminie do dnia 20 następnego miesiąca za miesiąc poprzedni. Podatek za grudzień jest płatny przed upływem terminu określonego na złożenie zeznania. Zaliczki te należy wykazać w PIT-36, w sekcji O.

Art. 29 w ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wymienia następujące przychody oraz stawkę zryczałtowanego podatku pobieranego od tych dochodów:

- z działalności określonej w art. 13 pkt 2 i 6-9 oraz z odsetek innych niż wymienione w art. 30a ust. 1, z praw autorskich lub z praw pokrewnych, z praw do projektów wynalazczych, znaków towarowych i wzorów zdobniczych, w tym również ze sprzedaży tych praw, z należności za udostępnienie tajemnicy receptury lub procesu produkcyjnego, za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, w tym także środka transportu, oraz za informacje związane ze zdobytym doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej (know-how) – należny podatek w formie ryczału wynosi 20% przychodu;
- z opłat za usługi w zakresie działalności widowiskowej, rozrywkowej lub sportowej, wykonywanej przez osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania za granicą, a organizowanej za pośrednictwem osób fizycznych lub osób prawnych prowadzących działalność w zakresie imprez artystycznych, rozrywkowych lub sportowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – należny podatek w formie ryczału wynosi 20% przychodu;
- z tytułu należnych opłat za wywóz ładunków i pasażerów przyjętych do przewozu w portach polskich przez zagraniczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej, z wyjątkiem ładunków i pasażerów tranzytowych – należny podatek w formie ryczału wynosi 10% przychodów;
- uzyskanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej, z wyłączeniem przychodów uzyskanych z lotniczego rozkładowego przewozu pasażerskiego, skorzystanie z którego wymaga posiadania biletu lotniczego przez pasażera – należny podatek w formie ryczału wynosi 10% przychodów;
- z tytułu świadczeń doradczych, księgowych, badania rynku, usług prawnych, usług reklamowych, zarządzania i kontroli, przetwarzania danych, usług rekrutacji pracowników
- i pozyskiwania personelu, gwarancji i poręczeń oraz świadczeń o podobnym charakterze – należny podatek w formie ryczału wynosi 20% przychodu.

Do powyższych przychodów stosuje się umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. Jednakże zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub niepobranie (niezapłacenie) podatku zgodnie z taką umową jest możliwe pod warunkiem udokumentowania dla celów podatkowych miejsca

zamieszkania podatnika uzyskany od niego certyfikatem rezydencji.

Przepisów art. 29 ust. 1 nie stosuje się, jeżeli przychody, o których w nim mowa, były uzyskane przez osobę, której dotyczy sekcja O zeznania, prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład, pod warunkiem że osoba ta posiada zaświadczenie o istnieniu zagranicznego zakładu, wydane przez właściwy organ podatkowy państwa, w którym ma on miejsce zamieszkania, albo przez właściwy organ podatkowy państwa, w którym ten zagraniczny zakład jest położony.

Jeżeli podatek będący osobą, o której mowa w art. 3 ust. 2a ustawy:

- mają miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej i
- udokumentował certyfikatem rezydencji miejsce zamieszkania dla celów podatkowych

– uzyskane przychody, o których mowa w ust. 1, podlegające opodatkowaniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może, na wniosek wyrażony w zeznaniu podatkowym składanym za dany rok podatkowy, opodatkować na zasadach określonych w art. 27 ust. 1 (zasady ogólne). W tym przypadku pobrany od tych przychodów zryczałtowany podatek dochodowy, o którym mowa w ust. 1, traktuje się na równi z pobraną przez płatnika zaliczką na podatek dochodowy.

Takie opodatkowanie można jednak zastosować tylko, jeżeli istnieje podstawa prawna wynikająca z umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, do uzyskania przez organ podatkowy informacji podatkowych od organu podatkowego państwa, w którym osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

Pamiętaj do przychodów wymienionych w art. 29 uzyskanych przez osoby, o których mowa w art. 3 ust. 2a (posiadających ograniczony obowiązek podatkowy) nie stosuje się zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 148 (ulga dla młodych).

Pozostałe informacje

Posiadając ważną **Kartę Dużej Rodziny(KRD)** możesz skorzystać z przyspieszonego zwrotu nadpłaty podatku. Z takiej możliwości mogą skorzystać osoby, które złożą zeznanie drogą elektroniczną.

Certyfikat rezydencji potwierdza miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

Podaj dane ułatwiające **kontakt**: numer telefonu, adres e-mail.

Certyfikat rezydencji

Certyfikat rezydencji, potwierdzający miejsce zamieszkania dla celów podatkowych.

Obowiązek jego złożenia ciąży na osobach mających miejsce zamieszkania dla celów podatkowych w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej, które stosownie do art. 45 ust. 7a ustawy wybrały sposób opodatkowania przewidziany dla dochodów małżonków, osób samotnie wychowujących dzieci albo przychody określone w art. 29 ust. 1 ustawy, chcą opodatkować przy zastosowaniu skali podatkowej.